

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo mora, prometa
i infrastrukture

KLASA: 011-02/23-03/1
URBROJ: 530-08-2-1-1-24-95
Zagreb, 25. rujna 2024. godine

tajnistvo@hrvzz.hr
HRVATSKA ZAJEDNICA ŽUPANIJA

info@hzo.hr
HRVATSKA ZAJEDNICA OPĆINA

info@udruga-gradova.hr
UDRUGA GRADOVA

PREDMET: Nacrt konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu

Poštovani,

obavještavamo Vas da je tijekom zakonodavni postupak za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu. Predmetni Nacrt konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu upućen je na Vladu Republike Hrvatske te bi uskoro trebao biti na drugom čitanju pred Hrvatskim saborom.

S obzirom na to da se predmetni Zakon u određenim odredbama odnosi i na jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave, radi pravovremene pripreme primjene istoga, u privitku Vam se dostavlja na znanje tekst Nacrta konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

DRŽAVNI TAJNIK

Tomislav Mihotić

DOSTAVITI:
1.Naslov
2.Pismohrana

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Zagreb, 13. rujna 2024.

PREDLAGATELJ: Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture

PREDMET: Nacrt konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

NACRT

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU**

Zagreb, rujan 2024.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21., 89/21. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 114/22.), u članku 1. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ovaj Zakon ne primjenjuje se na:

- javni prijevoz tereta i prijevoz tereta za vlastite potrebe u unutarnjem cestovnom prijevozu vozilima čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg
- javni prijevoz tereta i prijevoz tereta za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prijevozu vozilima čija najveća dopuštena masa ne prelazi 2.500 kg
- na prijevoz za osobne potrebe i
- na prijevoz putnika za vlastite potrebe vozilima kategorije M1 koja imaju najviše šest + jedno putničko mjesto.“.

Članak 2.

U članku 2. stavku 1. dodaju se točke 9. i 10. koje glase:

„9. Uredbe Komisije (EU) 2019/2144 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o zahtjevima za homologaciju tipa za motorna vozila i njihove prikolice te za sustave, sastavne dijelove i zasebne tehničke jedinice namijenjene za takva vozila, u pogledu njihove opće sigurnosti te zaštite osoba u vozilima i nezaštićenih sudionika u cestovnom prometu;

10. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2022/1426 od 5. kolovoza 2022. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) 2019/2144 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu jedinstvenih postupaka i tehničkih specifikacija za homologaciju tipa sustava za automatiziranu vožnju (ADS) potpuno automatiziranih vozila.“.

U stavku 2. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. Direktiva 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 33, 4.2.2006.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2022/738 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/1/EZ o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (SL L 137, 16.5.2022).“.

Članak 3.

U članku 4. stavku 1. iza točke 1. dodaje se točka 1.a koja glasi:

„1.a *automatizirani cestovni prijevoz putnika* je djelatnost javnog prijevoza putnika koju obavlja pravna osoba registrirana u Republici Hrvatskoj potpuno automatiziranim vozilom na unaprijed određenom području djelovanja ako se jedan putnik ili povezana skupina putnika ukrcava na jednom ili više mjesta, a iskrcava na jednom ili više mjesta, a takav prijevoz se obavlja temeljem jedne narudžbe koja je realizirana elektroničkom aplikacijom i uz jedno plaćanje ukupne naknade za obavljeni prijevoz određene elektroničkom aplikacijom iz koje su putniku unaprijed vidljivi maksimalna cijena i planirana ruta putovanja prema unaprijed poznatim uvjetima“.

U točki 4. riječ: „ustanova“ zamjenjuje se riječima: „fizička osoba – obrtnik ili pravna osoba“.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5. *daljinar* je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, koji služi kao podloga za izradu voznih redova“.

Točka 6. briše se.

U točki 7. riječi: „ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe“ brišu se.

Točka 12. briše se.

U točki 13. riječ: „ustanova“ zamjenjuje se riječima: „fizička osoba – obrtnik ili pravna osoba“.

U točki 17. iza riječi: „zajedno s“ dodaje se riječ: „nedjeljivim“.

Točka 25. mijenja se i glasi:

„25. *linija* je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza putnika u cestovnom prometu od početnog do završnog autobusnog kolodvora, putničkog terminala, odnosno autobusnog stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka“.

U točki 28. riječi: „a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika“ zamjenjuju se riječima: „a obavlja se“.

Točka 35. briše se.

Točka 36. mijenja se i glasi:

„36. *posebni linijski prijevoz* je prijevoz određene skupine putnika koji se obavlja na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj u cijelosti plaća prijevoz, a naručitelj može biti isključivo pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik.“

U točki 37. riječi: „vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto ili autobusima kategorije M2 ili M3“ brišu se.

Iza točke 49. dodaju se točke 49.a i 49.b koje glase:

„49.a operator intervencije na daljinu je osoba kako je definirano u članku 2. Provedbene Uredbe Komisije (EU) 2022/1426 o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) 2019/2144 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu jedinstvenih postupaka i tehničkih specifikacija za homologaciju tipa sustava za automatiziranu vožnju (ADS) potpuno automatiziranih vozila.

49.b operator u vozilu je osoba kako je definirano u članku 2. Provedbene Uredbe Komisije (EU) 2022/1426 o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) 2019/2144 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu jedinstvenih postupaka i tehničkih specifikacija za homologaciju tipa sustava za automatiziranu vožnju (ADS) potpuno automatiziranih vozila.

U točki 58. riječi: „koji tijekom cijele godine obavlja Hrvatska gospodarska komora, a koje se provodi sukladno pravilniku koji donosi ministar“ brišu se.

U točki 60. riječi: „te rok važenja voznog reda“ brišu se.

U točki 63. iza riječi: „mrežom“ zarez i riječi: „a obavlja se temeljem ugovora o javnim uslugama temeljem Uredbe (EZ) br. 1370/2007 ili temeljem dozvole koja se izdaje nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova ili temeljem dodijeljene koncesije“ brišu se.

Članak 4.

U članku 5. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Operator intervencije na daljinu i operator u vozilu odnosno osobe koje nadziru i/ili prate potpuno automatizirana vozila za obavljanje automatiziranog cestovnog prijevoza putnika moraju steći početnu kvalifikaciju po posebnom programu.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Ministar pravilnikom iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona propisuje način provjere znanja operatora intervencije na daljinu i operatora u vozilu iz stavka 4. ovoga članka.“

Članak 5.

U članku 6. točka b) mijenja se i glasi: “b) kada se koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, policije, civilne zaštite, vatrogasnih službi, pravosudne policije zatvorskog sustava te službe hitne pomoći, kada se prijevoz obavlja za potrebe zadaća povjerenih navedenim službama“.

U točki c) riječ: „kojima“ zamjenjuje se s riječju: „kada“.

U točkama e), f) i g) riječ: „koja“ zamjenjuje se riječju: „kada“.

U točki h) riječ: „kojima“ zamjenjuje se s riječju: „kada“.

Članak 6.

U članku 9. stavku 3. točki b) iza riječi: „godina“ veznik: „i“ briše se.

U točki c) iza riječi „godina“ briše se točka i dodaje se veznik: „i“.

Iza točke c) dodaje se točka d) koja glasi:

„d) vozači koji posjeduju početnu kvalifikaciju ili su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, a obavljaju prijevoz za vlastite potrebe.“.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Vozači koji upravljaju vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola B kategorije, a koji obavljaju javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, mikroprijevoz, povremeni prijevoz, shuttle prijevoz, autotaksi prijevoz ili iznajmljivanje vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza putnika u cestovnom prometu nisu dužni pohađati periodičnu izobrazbu.“.

Članak 7.

Iza članka 12.a dodaju se naslovi iznad članka i članci 12.b i 12.c koji glase:

„Kartica autotaksi vozača

12.b

„(1) Vozači koji obavljaju autotaksi prijevoz putnika moraju imati karticu autotaksi vozača koja za vrijeme vožnje mora biti istaknuta u vozilu na način da je u potpunosti vidljiva putnicima te je predložiti na zahtjev inspektora ili druge osobe ovlaštene za nadzor.

(2) Karticu autotaksi vozača može dobiti vozač koji obavlja autotaksi prijevoz putnika ako:

1. posjeduje vozačku dozvolu B kategorije te je stekao početnu kvalifikaciju po posebnom programu za vozače B kategorije
2. ima napunjenu 21 godinu života
3. ima dobar ugled

(3) Autotaksi vozač nema dobar ugled u smislu stavka 2. točke 3. ovoga članka ako:

- je pravomoćno proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela protiv života i tijela (glava X. Kaznenog zakona), protiv osobne slobode (glava XIII. Kaznenog zakona), protiv privatnosti (glava XIV. Kaznenog zakona), protiv spolne slobode (glava XVI. Kaznenog zakona), spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII. Kaznenog zakona), protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII. Kaznenog zakona), protiv zdravlja ljudi (glava XIX. Kaznenog zakona), protiv opće sigurnosti (glava XXI. Kaznenog zakona), protiv sigurnosti prometa (glava XXII. Kaznenog zakona), protiv imovine (glava XXIII. Kaznenog zakona), krivotvorenja (glava XXVI. Kaznenog zakona), protiv javnog reda (glava XXX. Kaznenog zakona)
- mu je izrečena sigurnosna mjera (glava V. Kaznenog zakona) ili

- je osuđen za druga kaznena djela na kaznu zatvora.

(4) Dobar ugled iz stavka 2. točke 3. ovoga članka za autotaksi vozača dokazuje se izvodom iz kaznene evidencije koju po službenoj dužnosti pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu.

(5) Karticu autotaksi vozača izdaje AKD nakon zaprimanja urednog zahtjeva uz koji su priloženi dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka.

(6) Okolnosti iz stavka 3. ovoga članka AKD provjerava sukladno zakonu kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija, kontinuirano tijekom cijele godine, te će rješenjem ukinuti karticu autotaksi vozača ako autotaksi vozač prestane ispunjavati uvjete na osnovi kojih je kartice izdana, o čemu obavještava poslodavca vozača.

(7) Protiv rješenja AKD-a kojim se odbacuje ili odbija zahtjev za izdavanje kartice autotaksi vozača odnosno kojim se ukida kartica autotaksi vozača može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(8) Kartica autotaksi vozača sadržava QR kod kojim se provjerava valjanost kartice i drugi podaci koji se odnose na autotaksi vozača.

(9) Autotaksi prijevoznik ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema valjanu karticu autotaksi vozača iz stavka 1. ovoga članka.

(10) Ministar pravilnikom iz članka 13. stavka 8. ovoga Zakona propisuje obrazac zahtjeva za izdavanje kartice autotaksi vozača te sadržaj i obrazac kartice.

Registar profesionalnih vozača

12.c

(1) Registar profesionalnih vozača je elektronička evidencija podataka o profesionalnim vozačima koja se vodi kao sastavni dio Izvještajno upravljačkog sustava putničkog i teretnog prijevoza u cestovnom prometu, a koja sadrži: podatke o vozačima i vozačkim dozvolama, tahografskim karticama vozača, stečenoj početnoj kvalifikaciji i periodičnoj izobrazbi, ostalim kvalifikacijama i osposobljavanjima vezanim uz cestovni prijevoz putnika i robe, radnom iskustvu i sadašnjem poslodavcu, počinjenim prekršajima u prometu i prijevozu te ostale podatke o profesionalnim vozačima u cestovnom prometu u Republici Hrvatskoj.

(2) Izvještajno upravljački sustav putničkog i teretnog prijevoza u cestovnom prometu čiji je dio Registar profesionalnih vozača povjerava se na uspostavu i vođenje AKD.

(3) Izvori sredstava za djelatnost i financiranje Izvještajno upravljačkog sustava putničkog i teretnog prijevoza u cestovnom prometu čiji je dio Registar profesionalnih vozača su:

- a) sredstva osigurana u državnom proračunu Republike Hrvatske
- b) sredstva iz fondova Europske unije.

(4) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja evidencija Izvještajno upravljačkog sustava putničkog i teretnog prijevoza u cestovnom prometu, strukturu podataka i način upravljanja, način dostave podataka i način pristupanja i korištenje podataka.”.

Članak 8.

U članku 13. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz moraju ispunjavati posebne uvjete koji se odnose na izgled vanjskih oznaka, cjenike pružanja autotaksi usluga koji moraju biti istaknuti na vanjskoj strani vozila i na uređaje vozila vezane za obavljanje autotaksi prijevoza.“.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Inspekcijski nadzor nad ispunjavanjem uvjeta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, obavlja inspekcija cestovnog prometa Ministarstva.“.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7.

Dosadašnji stavak 7. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Ministar pravilnikom propisuje izgled, starost, uređaje i opremu vozila kojima se obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza i cestovnog prijevoza za vlastite potrebe, izgled vanjskih oznaka, starost i uređaje vozila vezane za obavljanje autotaksi prijevoza i posebne uvjete za vozila kojima se obavlja automatizirani cestovni prijevoz putnika.“.

Članak 9.

U članku 14. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka djelatnost automatiziranog cestovnog prijevoza putnika smije obavljati pravna osoba ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza i ako posjeduje licenciju za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima, koju izdaje Ministarstvo.“.

Dosadašnji stavci 4. do 6. postaju stavci 5. do 7.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 8. riječi: „stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5.“.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 9. riječi: „iz stavka 7. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 8. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom iz članka 13. stavka 8. ovoga Zakona“.

Dosadašnji stavci 9. i 10. postaju stavci 10. i 11.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 12. riječi: „iz stavka 7.“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 8.“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 13.

Članak 10.

U članku 20. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Upravitelj prijevoza, osim upravitelja prijevoza koji obavlja poslove za autotaksi prijevoznika, mora stvarno i kontinuirano upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća, biti povezan s poduzećem te imati boravište u Zajednici sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1071/2009.“.

Dosadašnji stavci 2. do 7. postaju stavci 3. do 8.

Članak 11.

Iza članka 20. dodaju se naslov iznad članka i članak 20.a koji glase:

„Stručna osposobljenost odgovornih osoba u djelatnosti automatiziranog cestovnog prijevoza putnika

Članak 20.a

Prijevoznik koji obavlja djelatnost automatiziranog cestovnog prijevoza putnika mora imati zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza ili mora imati sklopljen ugovor o obavljanju poslova upravitelja prijevoza s fizičkom osobom koja je stručno osposobljena za upravitelja prijevoza, odnosno s pravnom osobom koja ima zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza, sukladno članku 20. ovoga Zakona te operatora intervencije na daljinu.“.

Članak 12.

U članku 23. stavak 14. mijenja se i glasi:

„(14) Prilikom obavljanja javnog prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač je dužan imati u vozilu izvod iz licencije za unutarnji prijevoz ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz.“.

Članak 13.

U članku 25. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Ukoliko se radi o promjeni vozila kojim se obavlja prijevoz, novo vozilo smije se koristiti nakon pribavljanja novog izvoda iz licencije ili dostave obavijesti izdavatelju licencije.“.

Članak 14.

U članku 30. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Potvrda iz stavka 1. ovoga članka mora se nalaziti u vozilu te je vozač dužan istu predložiti na zahtjev inspektora ili druge osobe ovlaštene za nadzor.“.

Članak 15.

Članak 31. mijenja se i glasi:

„Javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, shuttle prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz, mikroprijevoz, kao posebni oblik prijevoza ili automatizirani cestovni prijevoz.“.

Članak 16.

U članku 32. stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavci 4. do 8. postaju stavci 3. do 7.

Članak 17.

Članak 33. mijenja se i glasi:

„(1) Komunalni prijevoz putnika obavlja se temeljem ugovora sklopljenog između prijevoznika i jedinice lokalne samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja, sukladno odluci jedinice lokalne samouprave o komunalnom prijevozu, odredbama ovoga Zakona te odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

(2) Županijski prijevoz putnika obavlja se na temelju Uredbe (EZ) br. 1370/2007 kao javna usluga ili na temelju dozvole za prijevoz koju izdaje upravno tijelo nadležno za promet jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja ili na temelju koncesije.

(3) Županijski prijevoz putnika može se obavljati na temelju dozvola ili na temelju koncesije samo do sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi sukladno Uredbi (EZ) br. 1370/2007 ili do sklapanja ugovora o integriranom prijevozu putnika.

(4) Nadležno upravno tijelo županije može iznimno, u slučaju izgradnje i rekonstrukcije cesta, mostova i tunela, izmjena početka i završetka nastave u školama te na prijedlog jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, najkasnije do sklapanja ugovora o obavljanju županijskog linijskog prijevoza putnika kao javne usluge, odobriti izmjenu voznog reda na županijskoj liniji.

(5) Međužupanijski prijevoz putnika obavlja se temeljem dozvole, koju izdaje Hrvatska gospodarska komora (u daljnjem tekstu: HGK), a nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova.

(6) Javni linijski prijevoz putnika između stajališta u Republici Hrvatskoj i/ili kabotaža mogu se obavljati i na temelju dozvole Zajednice ako je za taj dio linije proveden postupak usklađivanja voznih redova.

(7) Mrežu linija za obavljanje županijskog linijskog prijevoza putnika na svom području, a u svrhu sklapanja ugovora o javnoj usluzi, određuje predstavničko tijelo jedinice

područne (regionalne) samouprave, na temelju analize prijevozne potražnje, analize prijevozne ponude drugih prometnih grana te vodeći računa o dostupnosti javnog prijevoza.

(8) Dvije ili više jedinica područne (regionalne) samouprave mogu, ovisno o prijevoznim potrebama i stanju na prijevoznom tržištu, zajednički potpisati ugovor o javnoj usluzi prijevoza i za međuzupanijske linije čija duljina u jednom smjeru prema daljinaru ne prelazi 100 kilometara.

(9) Postupak usklađivanja voznih redova provodi HGK.

(10) Ugovor o prijevozu kao javnoj usluzi iz ovoga članka može se sklopiti na rok koji nije duži od deset godina.

(11) Sredstva za financiranje javne usluge iz stavka 2. ovoga članka osiguravaju se iz prodaje voznih karata i proračuna jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(12) Javnu uslugu iz stavka 2. ovoga članka mogu sufinancirati jedinice lokalne samouprave i Republika Hrvatska.

(13) Vlada Republike Hrvatske odlukom će utvrditi najviše iznose sufinanciranja, kao i mjerila te kriterije na temelju kojih će se sredstvima iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicija Ministarstva sufinancirati javna usluga iz stavka 2. ovoga članka, a u skladu sa stavkom 10. ovoga članka.

(14) Prilikom dodjele državnih potpora za javnu uslugu iz ovoga Zakona Ministarstvo će u skladu sa zakonom kojim se uređuju državne potpore osigurati punu primjenu relevantnih pravila o državnim potporama u ovom području.

(15) Ministarstvo će osigurati sve prethodne uvjete i odrediti okvire nadzora i namjenskog korištenja sredstava za potrebe financiranja javne usluge.

(16) Vlada Republike Hrvatske može odlukom utvrditi povlaštenu cijenu karte za prijevoz redovitih učenika srednjih škola te mjerila i kriterije na temelju kojih će se ostvarivati pravo na financiranje odnosno sufinanciranje međuzupanijskog prijevoza redovitih učenika srednjih škola iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicija Ministarstva.

(17) U slučaju odbijanja zahtjeva za ostvarivanje prava na besplatan otočni cestovni prijevoz, nadležno upravno tijelo obalno-otočne jedinice područne (regionalne) samouprave donosi rješenje protiv kojeg je dopuštena žalba Ministarstvu.

(18) Postupak provedbe sklapanja ugovora o javnim uslugama, načine izračuna intenziteta državne potpore i druga postupanja koja prethode sklapanju ugovora, isplatama iz državnog proračuna, praćenju izvršavanja ugovora o javnim uslugama i nadzor nad namjenskim korištenjem sredstava državne potpore uredit će se uredbom Vlade Republike Hrvatske.

(19) Ministar pravilnikom o obavljanju javnog prijevoza putnika u cestovnom prometu propisuje način i postupak usklađivanja voznih redova, način sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi, dokumentaciju koju je potrebno dostaviti prilikom dodjele prava na prijevoz kao javnoj usluzi ili prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole, obrazac dozvola za

javni linijski prijevoz, visinu naknade za izdavanje dozvole te sadržaj i način vođenja upisnika izdanih dozvola.

(20) Način ostvarivanja prava na besplatan otočni cestovni prijevoz propisuje ministar pravilnikom.“.

Članak 18.

Iza članka 33. dodaju se naslovi iznad članka i članci 33.a do 33.e koji glase:

„Dozvola za javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 33.a

(1) Dozvola za javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu izdaje se s rokom važenja do pet godina.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka pravni slijednik prijevoznika na kojeg glasi dozvola, nastavlja s obavljanjem prijevoza na temelju izdane dozvole i preuzima istovjetna prava i obveze, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

(4) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka sadrži naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

(5) Naknada za izdavanje dozvola za županijski prijevoz putnika prihod je proračuna županije, a naknada za izdavanje dozvola za međuzupanijski prijevoz putnika prihod je HGK.

Uvjeti za izdavanje dozvola

Članak 33.b

(1) Prijevoznik je dužan u roku od 15 dana od dana objave izvješća o usklađenim voznim redovima, podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole ili za izmjenu voznog reda za međuzupanijski linijski prijevoz HGK, odnosno zahtjev za izdavanje dozvole ili za izmjenu voznog reda za dozvolu Zajednice koje uključuju unutarnji linijski prijevoz putnika i/ili kabotažu te zahtjev za izdavanje dozvole ili izmjenu voznog reda za međunarodni linijski prijevoz za treće države Ministarstvu.

(2) Prijevoznik je dužan uz zahtjev za izdavanje dozvole, osim usklađenog voznog reda, priložiti sljedeće:

- a) dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu
- b) itinerar
- c) cjenik za međunarodne linije za treće države

d) potvrdu nadležnih tijela o plaćenim porezima i doprinosima za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, ne stariju od 30 dana

e) preslik ugovora o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika

f) izvornik ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji sa stranim prijevoznikom na načelu uzajamnosti na hrvatskom jeziku i jeziku poslovnog partnera, ako se radi o međunarodnoj liniji.

(3) Prijevoznik je dužan u zahtjevu za izdavanje dozvole navesti naziv linije i rok važenja dozvola.

(4) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za međuzupanijski linijski prijevoz putnika može se izjaviti žalba Ministarstvu, a protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za međunarodni linijski prijevoz za treće države žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Obnova dozvola

Članak 33.c

(1) Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se izdavatelju dozvole, najkasnije tri mjeseca prije isteka roka njenog važenja.

(2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu, itinerar u odgovarajućem mjerilu i pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika te suglasnost jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba u kojima temeljem važećeg voznog reda obavlja prijevoz između više stajališta u jednoj županiji.

(3) Izdavatelj dozvole će prijevozniku rješenjem obnoviti dozvolu, osim u slučaju ako prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole, ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanja na autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima.

(4) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za obnovu dozvole za županijski i međuzupanijski linijski prijevoz putnika može se izjaviti žalba Ministarstvu, a protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za međunarodni linijski prijevoz za treće države žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prestanak važenja dozvole prije isteka roka važenja

Članak 33.d

(1) Dozvola se ukida prije isteka roka važenja u sljedećim slučajevima:

a) prestankom važenja licencije

b) ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na temelju kojih je dobio dozvolu

c) na zahtjev prijevoznika

d) ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati ili

e) ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz po dozvoli odnosno voznom redu uzastopce najmanje tri dana.

(2) Izdavatelj dozvole donosi rješenje o ukidanju dozvole.

(3) Protiv rješenja o ukidanju dozvole za županijski i međužupanijski linijski prijevoz putnika može se izjaviti žalba Ministarstvu, a protiv rješenja o ukidanju dozvole za međunarodni linijski prijevoz za treće države žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Pravna zaštita u postupcima sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi

Članak 33.e

(1) Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave nadležna je za rješavanje o žalbama u vezi s postupcima sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi.

(2) Pravna zaštita u postupcima sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi provodi se u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje javna nabava.“.

Članak 19.

U članku 35. stavku 1. riječ: „isključivo“ briše se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Daljinar i najmanje vozno vrijeme utvrđuje HGK.“.

U stavku 3. riječi: „, koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.“ brišu se.

Članak 20.

U članku 36. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Vozna karta mora sadržavati naziv prijevoznika, relaciju prijevoza, cijenu prijevoza, datum putovanja na karti ili nekom drugom dokumentu povezanom s kartom, osim ako je karta izdana kao godišnja ili mjesečna karta.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Prijevoznik ili vozač dužni su svakom putniku izdati voznu kartu sukladno odredbama ovoga Zakona.“.

Članak 21.

U članku 39. stavku 2. riječi: „komunalnom i“ brišu se.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka, za županijske linije može se izjaviti žalba Ministarstvu, a za međuzupanijske linije žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Stavak 10. briše se.

Članak 22.

U članku 42. stavku 1. riječi: „180 dana“ zamjenjuju se riječima: „90 dana“.

Članak 23.

U članku 44. stavku 4. iza riječi: „ugovora“ dodaju se riječi: „i dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavaka 6., 10. i 11. ovoga Zakona.“.

Stavak 7. briše se.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 7.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 8. broj: „8.“ zamjenjuje se brojem: „7.“.

U dosadašnjem stavku 10. koji postaje stavak 9. broj: „9.“ zamjenjuje se brojem: „8.“.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 10. broj: „9.“ zamjenjuje se brojem: „8.“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 11.

Članak 24.

U članku 47. stavku 2. riječi: „posebno obilježene prometne trake koje im daju prednost kretanja“ zamjenjuju se riječima: „prometnu traku namijenjenu za kretanje vozila javnog prijevoza putnika“.

Stavak 17. mijenja se i glasi:

„(17) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole, koji se podnosi najkasnije dva mjeseca prije isteka roka njezina važenja, autotaksi prijevoznik dužan je dokazati da ima važeću licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza u unutarnjem cestovnom prometu.“.

Članak 25.

U članku 50. stavku 5. iza riječi: „mikroprijevozu“ briše se točka i dodaju se riječi: „i dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavaka 10. i 11. ovoga Zakona.“.

Članak 26.

U članku 51. stavku 2. iza riječi: „obavljanja prijevoza“ briše se točka i stavlja zarez te dodaju riječi: „kao i sve druge dokumente propisane ovim Zakonom, a koji se odnose na obavljanje takve vrste prijevoza.“.

U stavku 4. riječi: „iz članka 33. stavka 9.“, zamjenjuju se riječima: „iz članka 10. stavka 4.“.

Članak 27.

Iza članka 51. dodaje se naslov iznad članka i članak 51.a koji glase:

„Automatizirani cestovni prijevoz putnika

Članak 51.a

(1) Automatizirani cestovni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se na temelju licencije za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima.

(2) Pravne osobe koje obavljaju automatizirani cestovni prijevoz putnika, isključivo radi zaustavljanja u svrhu ukrcaja i iskrcaja putnika mogu koristiti stajališta namijenjena za vozila javnog prijevoza i autotaksi stajališta, a za vožnju mogu koristiti prometnu traku namijenjenu za kretanje vozila javnog prijevoza putnika.

(3) Automatizirani cestovni prijevoz putnika obavlja se tako da prijevoznik koji obavlja djelatnost automatiziranog prijevoza putnika smije ukrcati i iskrcati putnika i započeti prijevoz samo na području koje je upisano u licenci za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima.

(4) Licenciju za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima može dobiti pravna osoba ako:

1. ima dobar ugled, sukladno odredbi članka 16. ovoga Zakona
2. ima financijsku sposobnost, sukladno odredbi članka 18. stavka 4. ovoga Zakona
3. ispunjava uvjet stručne osposobljenosti
4. ispunjava uvjet tehničke sposobnosti tako da je vlasnik najmanje jednog registriranog motornog vozila za obavljanje javnog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima

5. ispunjava uvjet da ne postoji dug za porezne obveze i obveze za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, što se dokazuje potvrdom ne starijom od 30 dana do dana podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije

6. ima poslovni nastan, odnosno sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj

7. vlasnik potpuno automatiziranog vozila mora osigurati dovoljan broj operatora u vozilu, odnosno operatora intervencije na daljinu, ovisno o broju vozila koja se nalaze u prometu na cestama,

8. je pribavila odobrenje jedinice lokalne samouprave kojim se uređuje obavljanje prometa potpuno automatiziranim vozilima, sukladno odredbama zakona kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama,

9. je pribavila potvrdu ispunjavanja svih propisanih uvjeta u skladu sa propisima o utvrđivanju sukladnosti motornih vozila i

10. je pribavila izvješće o ispunjavanju propisanih uvjeta za pružanje usluge potpuno automatiziranim vozilom.

(5) Izvješće iz stavka 4. točke 10. ovoga članka izdaje Ministarstvo nakon provedenog testiranja pružanje usluge prijevoza potpuno automatiziranim vozilom na registriranom vozilu uzorku u realnim uvjetima.

(6) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije iz stavka 4. ovoga članka, izdavatelj licencije će zahtjev odbiti rješenjem protiv kojega žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i ukidanja licencije za unutarnji prijevoz na odgovarajući način primjenjuju se i na izdavanje i ukidanje licencije za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima.“.

(8) Ministar pravilnikom iz članka 13. stavka 8. ovoga Zakona propisuje broj operatora u vozilu, odnosno operatora intervencije na daljinu, uvjete i način testiranja pružanja usluge prijevoza potpuno automatiziranim vozilom na registriranom vozilu uzorku.

Članak 28.

U članku 63. iza stavka 4. dodaju se stavci 5. do 11. koji glase:

„(5) Suglasnost iz stavka 4. ovoga članka kolodvor mora dostaviti u roku od 15 dana od dana dostave urednog zahtjeva za izdavanje suglasnosti.

(6) Kolodvor može odbiti zahtjev za izdavanje suglasnosti ukoliko nema raspoloživih kapaciteta što dokazuje podacima iz očevidnika dolazaka i polazaka s autobusnog kolodvora.

(7) Ukoliko autobusni kolodvor ne riješi o zahtjevu za izdavanje suglasnosti u roku iz stavka 5. ovoga članka, smatrat će se da je suglasan.

(8) Odredbe o suglasnosti iz stavaka 4. do 7. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju i kada se prilikom izmjene voznog reda mijenja vrijeme polaska/dolaska za stajališta koja su ujedno i autobusni kolodvori.

(9) Ukoliko suglasnost iz stavaka 4. i 8. ovoga članka nije moguće pribaviti u propisanom roku, prijevoznik može koristiti i druga stajališta za koja je ishodio suglasnost jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba na području na kojem se nalazi stajalište utvrđeno u voznom redu.

(10) U zahtjevu za izdavanje suglasnosti jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba prijevoznik je dužan predložiti stajalište iz stavka 9. ovoga članka u skladu s propisima kojima se uređuju uvjeti kojima trebaju udovoljavati autobusna stajališta.

(11) Ukoliko jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb ne prihvati predloženo stajalište iz stavka 10. ovoga članka i ne odredi alternativno stajalište odnosno ukoliko ne riješi o zahtjevu za izdavanje suglasnosti u roku od 15 dana smatrat će se da je zahtjev usvojen.“.

Članak 29.

U članku 65. stavku 1. iza riječi: „itinerarom“ zarez i riječ: „cjenikom“ brišu se.

Članak 30.

U članku 69. stavku 1. riječi: „te na osnovi dozvole koju izdaje Ministarstvo, o čemu se odlučuje rješenjem“ brišu se.

Stavci 6. do 9. brišu se.

Članak 31.

U članku 70. stavci 9. do 12. brišu se.

Članak 32.

Naslov iznad članka 77. mijenja se i glasi: „*Obaveze vozača prilikom obavljanja prijevoza tereta.*“

Članak 77. mijenja se i glasi:

„Prilikom obavljanja prijevoza tereta, u vozilu se mora nalaziti i, na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor predložiti:

- dokaz kojim se dokazuje radni status vozača kod prijevoznika koji obavlja prijevoz (preslika važećeg ugovora o radu odnosno pisane potvrde o sklopljenom ugovoru o radu ili ovjeren obračun zadnje isplaćene plaće ili naknade plaće ili ovjerena potvrda poslodavca o zasnovanom radnom odnosu ili prijava radnika na obvezno mirovinsko osiguranje)

- izvod iz licencijske za unutarnji prijevoz tereta ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencijske Zajednice za međunarodni prijevoz tereta i

- ugovor o najmu vozila ukoliko prijevoznik nije vlasnik vozila prema podacima upisanim u prometnu dozvolu.“.

Članak 33.

U članku 78. stavku 1. dodaje se novi podstavak 1. koji glasi:

„- je vozilo registrirano ili stavljeno u promet u skladu s propisima bilo koje države i koristi se u skladu s Uredbom (EZ) br. 1071/2009 i Uredbom (EZ) br. 1072/2009“.

Dosadašnji podstavci od 1. do 4. postaju podstavci od 2. do 5.

Članak 34.

Iza članka 78. dodaju se naslov iznad članka i članak 78.a koji glase:

„Uvjeti za korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 78.a

(1) Prijevoznik koji ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj može za obavljanje unutarnjeg i međunarodnog prijevoza tereta koristiti unajmljena vozila za cestovni prijevoz tereta ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 78. ovoga Zakona.

(2) Ako prijevoznik s poslovnim nastanom na području Republike Hrvatske, koristi unajmljeno vozilo za cestovni prijevoz tereta registrirano i stavljeno u promet u skladu s propisima druge države članice može:

- to vozilo koristiti najdulje tri uzastopna mjeseca svake kalendarske godine, a ugovor o najmu, u tom slučaju, može biti sklopljen na najviše tri uzastopna mjeseca

- to vozilo koristiti i nakon isteka roka od tri uzastopna mjeseca u istoj kalendarskoj godini ako je registrirano i stavljeno u promet u skladu s hrvatskim nacionalnim propisima

- koristiti najviše 25 % unajmljenih vozila u odnosu na ukupan broj teretnih vozila koje ima na raspolaganju na temelju članka 5. stavka 1. točke (g) Uredbe (EZ) br. 1071/2009, na dan 31. prosinca godine koja prethodi sklapanju ugovora o korištenju unajmljenog vozila ili na dan na koji počinje koristiti unajmljeno vozilo.

(3) Prijevozniku koji ima ukupan broj teretnih vozila do četiri, dopušteno je koristiti jedno unajmljeno vozilo.

(4) Vozilom za cestovni prijevoz tereta koje je registrirano i stavljeno u promet u skladu s propisima druge države članice nije dopušteno na državnom području Republike Hrvatske obavljati prijevoz tereta za vlastite potrebe.“.

Članak 35.

U članku 79. stavku 3. riječi: „točke 54.“ zamjenjuju se riječima: „točke 53.“.

Članak 36.

U članku 82. stavci 5. i 6. brišu se.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 5.

Članak 37.

U članku 83. stavku 2. riječi: „stavka 7.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5.“.

Članak 38.

U članku 84. stavku 2. riječi: „stavka 7.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5.“.

Članak 39.

U članku 86. stavci 5. i 6. brišu se.

Članak 40.

U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Strani prijevoznik može obavljati prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku, iz Republike Hrvatske i u tranzitu kroz Republiku Hrvatsku ako ima dozvolu za prijevoz tereta, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.“.

U stavku 5. riječ: „cijelo“ i riječ: „trajanja“ brišu se.

Stavak 7. briše se.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 7. riječi: „koji prati teret u prijevozu za koji se dozvola koristi ili se koristila“ brišu se.

Dosadašnji stavak 9. postaje stavak 8.

Članak 41.

U članku 88. stavku 1. riječi: „uz plaćanje naknade za njezino izdavanje,“ brišu se.

Članak 42.

U članku 90. stavku 1. riječi: „ili ako za to ima posebnu dozvolu koju rješenjem izdaje Ministarstvo“ brišu se.

Članak 43.

U članku 91. iza riječi: „1073/2009“ dodaju se riječi: „i sukladno odredbama članka 33. stavka 6. ovoga Zakona.“.

Članak 44.

Iza Glave IX. dodaje se Glava IX.a s nazivom glave te naslov iznad članka i članak 92.a koji glase:

„IX.a OBAVLJANJE IZVANREDNOG PRIJEVOZA TERETA

Uvjeti za obavljanje izvanrednog prijevoza tereta

Članak 92.a

(1) Izvanredni prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa važećih u Republici Hrvatskoj.

(2) Za obavljanje izvanrednog prijevoza tereta u cestovnom prometu domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije moraju imati dozvolu za izvanredni prijevoz.

(3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka tijekom prijevoza prijevoznik mora imati u vozilu ili ju vozač može predočiti u elektronskom obliku.

(4) Strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije iz stavka 2. ovoga članka, koji obavlja prijevoz tereta za ili iz trećih zemalja mora imati ostale dozvole za prijevoz tereta propisane ovim Zakonom osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(5) Strani prijevoznik ne smije obavljati izvanredni prijevoz tereta između dva mjesta na području Republike Hrvatske (kabotažu), a prijevoznik Europske unije može obavljati izvanredni prijevoz tereta kao kabotažu u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009.

(6) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka rješenjem izdaje, kao javnu ovlast, društvo Hrvatske ceste d.o.o., na temelju zahtjeva koji prijevoznik podnosi preko pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu ili neposredno izdavatelju, sukladno propisanoj proceduri.

(7) Za obavljanje izvanrednog prijevoza, prijevoznik odnosno tvrtka za agencijsku djelatnost koju prijevoznik ovlasti dužni su obaviti Prijavu izvanrednog prijevoza.

(8) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode inspekcija cestovnog prometa Ministarstva, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove i društvo Hrvatske ceste d.o.o.

(9) Kontrolu iz stavka 8. ovoga članka na graničnim prijelazima i teritoriju Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora, inspekcija cestovnog prometa Ministarstva, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove i društvo Hrvatske ceste d.o.o.

(10) Ako se kontrolom iz stavaka 8. i 9. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i/ili dimenzije vozila premašuju dozvoljene veličine, troškove kontrole snosi vozač prema propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske, do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.

(11) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole, platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po propisu o javnim cestama, ako se ista utvrdi.

(12) Prijevoznik i pratitelj izvanrednog prijevoza tereta dužni su označiti i opremiti vozilo sukladno pravilniku kojim se uređuje izvanredni prijevoz.

(13) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za izvanredni prijevoz može se izjaviti žalba Ministarstvu.“.

Članak 45.

Iznad naslova članka 97. naziv glave XII. briše se. Naslov iznad članka i članak 97. brišu se.

Članak 46.

U članku 99. iza stavka 9. dodaje se novi stavak 10. koji glasi:

„(10) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i ukidanja licencije za unutarnji prijevoz na odgovarajući način primjenjuju se i na izdavanje i ukidanje licencije za obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima.“.

Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 11.

Članak 47.

U članku 100. stavku 1. iza riječi: „kilometara“ dodaju se riječi: „te u slučaju iz članka 63. stavka 9. ovoga Zakona“.

Članak 48.

U članku 102. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i ukidanja licencije za unutarnji prijevoz na odgovarajući način primjenjuju se i na izdavanje i ukidanje licencije za obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima.“.

Članak 49.

U članku 104. stavku 1. riječi: „putnika i“ brišu se.

Članak 50.

U članku 105. stavku 1. riječi: „ili putnika“ brišu se.

U stavku 6. riječi: „i putnika“ brišu se.

Članak 51.

U članku 111. stavku 1. podstavku 5. riječi: „članka 36. stavka 1. ovoga Zakona (članak 36. stavak 4.)“ zamjenjuju se riječima: „članka 36. stavka 1. ovoga Zakona (članak 36. stavak 5.)“.

Iza podstavka 9. dodaju se novi podstavci 10. i 11. koji glase:

„– ako prijevoznik obavlja shuttle prijevoz putnika vozilima koja nemaju na vidljivom mjestu istaknutu oznaku vrste prijevoza, oznaku relacije na kojoj se prijevoz obavlja, cjenik i vrijeme polaska (članak 45. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika, a da se u vozilu ne nalazi nalog za predmetnu vožnju ili drugi odgovarajući dokument ako je povremeni prijevoz putnika reguliran ugovorom kojim je obuhvaćeno više putovanja (članak 46. stavak 7.)“.

Dosadašnji podstavci od 10. do 18. postaju podstavci od 12. do 20.

Članak 52.

U naslovu iznad članka 112. crtica i riječ: „vozača“ brišu se .

U članku 112. stavku 1. podstavku 3. riječi: „članka 13. stavka 1. ovoga Zakona (članak 13. stavak 5.)“ zamjenjuju se riječima: „članka 13. stavka 1. ovoga Zakona (članak 13. stavak 6.)“.

Iza podstavka 5. dodaje se novi podstavak 6. koji glasi:

„– ako vozač ne izda putniku voznu kartu sa svim propisanim elementima (članak 36. stavci 2. i 5.)“.

Dosadašnji podstavci 6. i 7. postaju podstavci 7. i 8.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Lakšim prekršajem druge fizičke osobe smatra se:

- ako upravitelj prijevoza ne upravlja stvarno i kontinuirano prijevoznom djelatnošću poduzeća; ako nije povezan s poduzećem, te ako nema boravište u Zajednici protivno odredbama Uredbe (EZ) br. 1071/2009 (članak 20. stavak 2.)

- ako pratitelj izvanrednog prijevoza tereta ne označi i opremi vozilo sukladno pravilniku kojim se uređuje izvanredni prijevoz (članak 92.a. stavak 12.).“.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. riječi: „iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se vozač motornog vozila“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka kaznit će se vozač motornog vozila, upravitelj prijevoza odnosno pratitelj izvanrednog prijevoza tereta“.

Članak 53.

Članak 113. mijenja se i glasi:

„(1) Teškim prekršajem pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika smatra se:

– ako prijevoznik dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema valjanu karticu autotaksi vozača (članak 12.b stavak 9.)

– ako prijevoznik obavlja javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja ne zadovoljavaju posebne uvjete propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 13. stavka 8. ovoga Zakona (članak 13. stavak 7.)

– ako prijevoznik na zahtjev korisnika prijevoza ne učini Opće uvjete prijevoza dostupnima ili ako ih javno ne objavi na svojim mrežnim stranicama ili na drugi odgovarajući način (članak 32. stavak 5.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika neadekvatnim vozilom ili bez pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 44. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika bez popisa putnika koji se mora nalaziti u vozilu za vrijeme prijevoza (članak 44. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika, a da se u vozilu ne nalazi preslika ugovor, izvod iz licencije za obavljanje unutarnjeg prijevoza ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz kao javnu uslugu; dokaz kojim se dokazuje radni status vozača kod prijevoznika koji obavlja prijevoz i/ili potvrdu za vozače iz trećih država, ako je vozač obveznik njezina posjedovanja (članak 44. stavak 4.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika tako da prevozi putnike koji nisu upisani u popis putnika (članak 44. stavak 5.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika bez dozvole u slučaju obavljanja posebnog linijskog prijevoza putnika koji nisu navedeni u popisu putnika u mjestu i iz mjestu u kojima ne postoji organizirani javni linijski prijevoz putnika (članak 44. stavak 8.)

– ako prijevoznik obavlja shuttle prijevoz putnika suprotno definiciji shuttle prijevoza iz članka 4. stavka 1. točke 49. ovoga Zakona (članak 45. stavak 4.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika neadekvatnim vozilom (članak 46. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika tako da isti sadrži ponovljene elemente linijskog i posebnog linijskog prijevoza i autotaksi prijevoza (članak 46. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika bez pisanog ugovora sklopljenog između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 46. stavak 5.)

– ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz putnika suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona ili ako ukrca putnika i započne prijevoz na području jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za koju nema dozvolu (članak 48. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz, a da u vozilu nema uključen taksimetar ako pruža uslugu putem taksimetra ili ako na vidljivom mjestu u vozilu nema istaknut cjenik (članak 48. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz, a da u vozilu nema uključenu elektroničku aplikaciju iz koje su putniku unaprijed vidljivi maksimalna cijena i planirana ruta putovanja ako pruža uslugu putem aplikacije (članak 48. stavak 4.)

– ako strani prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz putnika na teritoriju Republike Hrvatske suprotno odredbama međunarodnog ugovora (članak 49.)

– ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 50. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz neadekvatnim vozilom (članak 50. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz suprotno voznom redu (članak 50. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz bez ugovora o mikroprijevozu potpisanog između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 50. stavak 4.)

– ako prijevoznik tranzitni linijski prijevoz putnika preko teritorija Republike Hrvatske obavlja bez dozvole ili suprotno izdanoj dozvoli (članak 65. stavak 1.)

– ako prijevoznik u autobusu nema izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili nema izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojeg glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora o podvozarstvu ovjeren kod javnog bilježnika prilikom obavljanja tranzitnog linijskog prijevoza putnika preko teritorija Republike Hrvatske (članak 65. stavak 2.)

– ako prijevoznik nema dozvolu iz članka 70. stavka 8. ovoga Zakona (članak 70. stavak 8.)

– ako prijevoznik koristi strane dozvole za prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu tako da ih koristi za vozila za koja nema važeću ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice (članak 86. stavak 1.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da se strana dozvola ne nalazi u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza tereta (članak 86. stavak 2.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da nije pravilno popunio dozvolu, odnosno ako je mijenjao podatke unesene u dozvolu (članak 86. stavak 3.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da je ne koristi u skladu s njezinom namjenom ili ako je ustupi drugom prijevozniku (članak 86. stavak 4.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru ne objavi informacije o svim voznim redovima autobusa svih prijevoznika koji koriste autobusni kolodvor i ako o istom ne daje informacije i ako ne vrši prodaju voznih karata prijevoznika bez diskriminacije (članak 98. stavak 7.)

– ako djelatnost pružanja kolodvorskih usluga obavlja pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja nije registrirana za obavljanje te djelatnosti, koja nema u vlasništvu ili u zakupu objekt autobusnog kolodvora te koja nema licenciju za obavljanje te djelatnosti (članak 99. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 1.980,00 do 6.630,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 1.980,00 do 6.630,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 1.980,00 eura.“.

Članak 54.

U članku 114. stavku 1. dodaje se novi podstavak 1. koji glasi:

„– ako vozač autotaksi vozila nema valjanu karticu autotaksi vozača (članak 12.b stavak 1.)“.

Dosadašnji podstavci 1. do 6. postaju podstavci 2. do 7.

Članak 55.

U članku 115. stavku 1. podstavak 18. mijenja se i glasi:

„– ako strani prijevoznik obavlja unutarnji prijevoz (kabotažu) na teritoriju Republike Hrvatske kada to nije predviđeno međunarodnim ugovorom odnosno u suprotnosti s međunarodnim ugovorom (članak 90. stavak 1.)“.

Iza podstavka 18. dodaju se novi podstavci 19. i 20. koji glase:

„– ako strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije, koji obavlja prijevoz tereta za ili iz trećih zemalja nema potrebne dozvole za prijevoz tereta (članak 92.a stavak 4.)

– ako domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i/ili dimenzije vozila premašuju dozvoljene veličine (članak 92.a stavak 10.)“.

Dosadašnji podstavci 19. do 32. postaju podstavci 21. do 34.

Članak 56.

Članak 116. mijenja se i glasi:

„(1) Najtežim prekršajem smatra se:

– ako domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nije stručno osposobljen (članak 5. stavak 4.)

– ako domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom s obzirom na životnu dob (članak 8. stavak 6.)

– ako centar za osposobljavanje i ispitni centar provodi početnu kvalifikaciju za vozače državljanke država članica u Republici Hrvatskoj koji u njoj nemaju uobičajeno boravište, ako provodi početnu kvalifikaciju za vozače državljanke trećih država koji nisu zaposleni u pravnim osobama ili obrtima s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj odnosno koji za njih ne rade te ako provode periodičnu izobrazbu u Republici Hrvatskoj za vozače državljanke država članica i vozače državljanke trećih država koji u njoj nemaju uobičajeno boravište ili u njoj ne rade (članak 10. stavci 1., 2. i 3.)

– ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik, odnosno fizička osoba obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu bez licencije ili ako nije upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza (članak 14. stavak 1.)

– ako autotaksi prijevoznik ne vodi evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz (članak 14. stavak 8.)

– ako autotaksi prijevoznik na zahtjev inspektora cestovnog prometa ili druge osobe ovlaštene za nadzor ne da evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz na uvid (članak 14. stavak 10.)

– ako autotaksi prijevoznik ne prijavi izdavatelju licencije promjene u evidenciji u roku od osam dana od dana nastanka promjene (članak 14. stavak 11.)

– ako prijevoznik obavlja djelatnost temeljem izdane licencije za vrijeme trajanja mjere o privremenoj zabrani obavljanja djelatnosti (članak 26. stavak 6.)

– ako prijevoznik danom pravomoćnosti i izvršnosti rješenja o trajnom ukidanju licencije ne obustavi obavljanje djelatnosti za koju je licencija izdana (članak 27. stavak 5.)

– ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik, odnosno druga fizička osoba obavlja djelatnost međunarodnog javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta bez licencije Zajednice ili ako nije upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza (članak 28. stavak 1.)

– ako prijevoznik povjeri obavljanje prijevoza vozaču iz trećih država kojemu nije izdana potvrda za vozače iz članka 5. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 (članak 30. stavak 4.)

– ako prijevoznik obavlja prijevoz putnika bez odgovarajuće dozvole odnosno ako nema potpisan ugovor o obavljanju županijskog prijevoza kao javne usluge (članak 33. stavci 2., 3. i 4.)

– ako pravna ili fizička osoba – obrtnik ili druga fizička osoba obavlja autotaksi prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu bez licencije ili dozvole ili suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona (članak 47. stavak 1.)

– ako strani prijevoznik obavlja prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama bez dozvole (članak 71. stavak 1.)

– ako prijevoznik, odnosno tvrtka za agencijsku djelatnost koju prijevoznik ovlasti ne obave Prijavu izvanrednog prijevoza (članak 92.a stavak 7.)

– ako prijevoznik Europske unije obavlja kabotažu u prijevozu tereta na području Republike Hrvatske suprotno Uredbi (EZ) br. 1072/2009 (članak 92.)

– ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu bez licencije ili ako nije registriran za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu (članak 96. stavak 2.)

– ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja djelatnost pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima bez licencije (članak 102. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 4.640,00 do 13.270,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik odnosno druga fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 4.640,00 do 13.270,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 2.650,00 do 4.640,00 eura.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 57.

(1) Prijevoznici koji koriste unajmljena vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta, sukladno odredbama članka 33. i 34. ovoga Zakona uskladit će se s odredbama ovoga Zakona najkasnije u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) AKD će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona izraditi elektroničku aplikaciju za provjeru podataka o autotaksi vozačima.

(3) Vozači autotaksi vozila moraju ishoditi kartice za autotaksi vozača sukladno odredbama članka 12.b koji je dodan člankom 7. ovoga Zakona najkasnije u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Upravitelji prijevoza koji postupaju sukladno odredbama članka 10. ovoga Zakona imaju se uskladiti s odredbama ovoga Zakona najkasnije u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 58.

Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti Pravilnik o posebnim uvjetima za vozila kojima se obavlja javni cestovni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe („Narodne novine“, br. 50/18., 56/19., 107/20., 127/21. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 147/21. i 71/22.), Pravilnik o obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu („Narodne novine“, broj 116/19.) i Pravilnik o registru prijevoznika i evidenciji posrednika u cestovnom prijevozu („Narodne novine“, broj 54/14) s odredbama ovoga Zakona.

Članak 59.

(1) HGK će započeti izdavati dozvole sukladno odredbama članka 17. ovoga Zakona najdulje u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Prijevoznici koji obavljaju prijevoz putnika između stajališta na području jedne županije, na temelju dozvola za međuzupanijski prijevoz putnika ili na temelju dozvola Zajednice na kojima je odobreno obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika ili kabotaže, smiju taj prijevoz obavljati na najdulje šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ako je u toj županiji već sklopljen Ugovor o obavljanju javnog linijskog prijevoza kao javne usluge, odnosno najdulje šest mjeseci od dana sklapanje Ugovora o obavljanju javnog linijskog prijevoza kao javne usluge u županiji koja još nema sklopljen Ugovor.

(3) Postupci vezani za izdavanje dozvola za međuzupanijski prijevoz putnika, koji su započeti, a nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21., 89/21. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 114/22).

Članak 60.

(1) Ugovori o podvozarstvu koji su sklopljeni do dana stupanja na snagu ovoga Zakona vrijede do isteka roka na koji su sklopljeni.

(2) Rješenja o raspodjeli dozvola Europske konferencije ministara prometa – CEMT iz članka 82. stavka 5. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21., 89/21. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 114/22.) vrijede do kraja 2024. godine.

(3) Dozvole za međuzupanijski prijevoz putnika koje su izdane sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21., 89/21. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 114/22) vrijede do isteka roka važenja.

Članak 61.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21., 89/21. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 114/22; u daljnjem tekstu: Zakon) uređuju se uvjeti i način obavljanja djelatnosti javnog prijevoza putnika i tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu, djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim i teretnim kolodvorima, prijevoz za vlastite potrebe, kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom Zakona te prekršajne sankcije.

Zakonom se, među ostalim, osigurava provedba Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300, 14.11.2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1072/2009), a sada i Uredbe (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL L 249, 31.7.2020.).

Pored navedenoga, Zakonom je prenesena Direktiva 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 33, 4.2.2006.).

Navedena Direktiva je izmijenjena donošenjem Direktive (EU) 2022/738 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/1/EZ o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (SL L 137, 16.5.2022). Slijedom navedenoga, a radi daljnjeg usklađivanja nacionalnog zakonodavstva, potrebno je izmijeniti i dopuniti Zakon.

Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu u nacionalno zakonodavstvo implementirat će se odredbe Direktive (EU) 2022/738 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/1/EZ o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta.

Navedenom Direktivom trgovačkim društvima s poslovnim nastanom na području jedne države članice omogućava se korištenje unajmljenih vozila za cestovni prijevoz tereta koja su registrirana i stavljena u promet u drugoj državi članici, a što prema odredbama osnovne Direktive nije bilo omogućeno.

Budući da takav način korištenja unajmljenih vozila dovodi do smanjenja prihoda od naknade koja se naplaćuje pri registraciji vozila u Republici Hrvatskoj ili poreza na vozila koji se naplaćuje u nekim drugim državama članicama, odredbama navedene Direktive, daje se mogućnost državama članicama da u slučaju korištenja teretnih vozila registriranih u drugoj državi članici mogu uvesti određena ograničenja. Tako države članice mogu ograničiti trajanje korištenja unajmljenih vozila na najmanje dva uzastopna mjeseca, zahtijevati da se unajmljeno vozilo nakon najmanje 30 dana registrira u skladu s nacionalnim propisima, ograničiti broj unajmljenih vozila u ukupnom broju vozila kojima obavljaju djelatnost te ograničiti korištenje takvih vozila za prijevoz za vlastite potrebe.

Konačnim prijedlogom zakona je potrebno izvršiti i određene promjene koje se odnose na obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu i sklapanje ugovora o javnoj usluzi na način da se pojednostavi postupak usklađivanja voznih redova te da se županijama omoguće izmjene postojećih voznih redova za županijski prijevoz putnika do sklapanja ugovora o javnoj usluzi. Osim toga, propisuje se mogućnost obavljanja javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem prijevozu i/ili kabotaže, temeljem dozvole Zajednice, a nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova. Detaljnije je propisan postupak davanja suglasnosti autobusnih kolodvora za prijevoznika koji vozi po dozvoli Zajednice, kao i razlozi odbijanja davanja suglasnosti te mogućnost određivanja alternativnog stajališta. Propisuje se postupak i uvjeti za izdavanje i obnovu dozvole za međuzupanijski i međunarodni linijski prijevoz kao i razlozi za prestanak važenja dozvole prije isteka roka važenja. Pored navedenoga, uređuje se obavljanje djelatnosti automatiziranog cestovnog prijevoza putnika.

Također, dodatno se uređuju odredbe definicija kako bi iste bile jasnije, dodaju se odredbe u vezi s obavljanjem izvanrednog prijevoza kako bi se dodatno razjasnile obveze prijevoznika i pratitelja u izvanrednom prijevozu te se uređuju prekršajne odredbe kako bi se uskladila praksom procijenjena težina prekršaja s propisanom kaznom. Također se dodaju neke prekršajne odredbe za koje se kroz situacije na terenu pokazalo da nedostaju.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Prenošenjem Direktive 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta, uz propisivanje ograničenja (sukladno opcijama ograničenja koje su predložena u samoj direktivi) omogućeno je korištenje unajmljenih vozila za cestovni prijevoz tereta bez vozača, čime se omogućava da se u periodima veće tržišne potražnje za takvim prijevozom, takav prijevoz lakše i dostatno može obavljati, a da se pritom (uz primjenu ograničenja), ne utječe znatno na smanjenje prihoda od naknade koja se naplaćuje pri registraciji vozila u Republici Hrvatskoj.

Konačnim prijedlogom zakona uskladile su se odredbe Zakona o prijevozu u cestovnom prometu sa odredbama Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300, 14.11.2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1072/2009), a sada i Uredbe (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL L 249, 31.7.2020.).

S obzirom na to da županije same provode postupak i određuju kada će ugovor o javnoj usluzi stupiti na snagu bilo je potrebno propisati istima mogućnost da prilagode postojeće županijske dozvole koje su na snazi do uspostave javne usluge, a što je i učinjeno s Konačnim prijedlogom zakona. Tako se otvorila mogućnost odobravanja novih polazaka i izmjena voznih redova od strane izdavatelja u slučajevima kada takve izmjene služe prilagodbi polazaka javnog prijevoza dnevnim migracijama stanovništva.

Konačnim prijedlogom zakona, a sukladno odredbi članka 5. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 1370/2007, propisano je sklapanje ugovora o javnoj usluzi na rok do deset godina. Produljenjem roka sa dosadašnjeg propisanog od najviše sedam godina, otvara se mogućnost županijama podizanja standarda kvalitete pružanja usluga javnog prijevoza (starost voznog parka ili

opremljenost vozila kojima se obavlja prijevoz) jer se kroz duže razoblje trajanja ugovora operaterima u većoj mjeri omogućuje povrat na uloženi kapital nego je bilo do sad te se sam ugovor čini atraktivnijim za poduzetnike.

Konačnim prijedlogom zakona prepoznata je pojava automatiziranog cestovnog prijevoza putnika te se propisao način, kao i uvjeti za obavljanje takve djelatnosti.

Konačnim prijedlogom zakona dodijeljena je javna ovlast HGK za provođenje postupka izdavanja međužupanijskih dozvola čime se omogućilo da se postupak izdavanja dozvola kao i prethodni postupak usklađivanja obavlja na jednom mjestu čime se ubrzava sam postupak i smanjuju administrativne zapreke za poduzetnike.

Konačnim prijedlogom zakona propisana je alternativna mogućnost za slučajeve kada prijevoznik nije u mogućnosti ishoditi suglasnost kolodvora, na način da prijevoznik može koristiti i druga stajališta za koja je ishodio suglasnost jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba na području na kojem se nalazi stajalište utvrđeno u voznom redu.

Konačnim prijedlogom zakona predviđena je mogućnost obavljanja prijevoza između stajališta u Republici Hrvatskoj ili kabotaže za prijevoznike koji obavljaju međunarodni cestovni prijevoz temeljem EU dozvola, čime se uvodi djelomična liberalizacija unutarnjeg javnog linijskog prijevoza koja se jednako primjenjuje na strane i na domaće prijevoznike, a sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

Konačnim prijedlogom zakona propisano je da vozači koji obavljaju autotaksi prijevoz putnika moraju imati karticu autotaksi vozača. Kartica sadrži podatke o vozaču te je pomoću skeniranja QR koda otisnutog na kartici moguće provjeriti ispunjava li osoba uvjete na osnovu kojih je kartica izdana tj. ima li vozač dobar ugled odnosno je li počinitelj određenih kaznenih djela, ima li vozač važeću vozačku dozvolu te položen ispit za autotaksi vozača. Ovom odredbom uvelike će se pridonijeti sigurnosti u autotaksi prijevozu putnika te omogućiti lakšu provjeru vozača kako nadležnim službama tako i korisniku takvog oblika prijevoza.

Konačnim prijedlogom zakona su osim navedenoga pojedine odredbe važećeg Zakona dorađene radi jasnoće.

III. OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREDBI

Uz članak 1.

Ovim člankom područje primjene zakona usklađuje se s područjem primjene kako je propisano Uredbom (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL L 249, 31.7.2020.) na način da se proširuje područje primjene na javni prijevoz tereta i prijevoz tereta za vlastite potrebe vozilima u međunarodnom cestovnom prijevozu čija najveća dopuštena masa prelazi 2.500 kg.

Uz članak 2.

Propisuje se da se ovim Zakonom osigurava i provedba akata Europske unije koje se odnose na potpuno automatiziranu vožnju i potpuno automatizirana vozila, te se određuje prenošenje

Direktive (EU) 2022/738 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/1/EZ o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (SL L 137, 16.5.2022).

Uz članak 3.

Poblize se uređuju definicije automatiziranog cestovnog prijevoza putnika, centra za osposobljavanje vozača i ispitnih centara na način da se zamjenjuje pojam ustanova sa širim pojmom pravne osobe i pojmom fizičke osobe-obrtnika; brišu se definicija direktne linije, ekspresne linije i putničke linije; uređuje se pojam daljinara, domaćeg prijevoznika, izvanrednog prijevoza tereta, povremenog prijevoza putnika, posebnog linijskog prijevoza putnika, vozne karte, usklađivanja voznih redova i županijskog linijskog prijevoza putnika na način da se pojednostavljaju ili dopunjuju definicije kako bi bile jasnije te kako bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje propisivanja istih uvjeta, a s obzirom na to da su kasnije u tekstu Prijedloga zakona iste ponovno utvrđene.

Uz članak 4.

Određuje se obveza osposobljavanja osoba koje sudjeluju u nadzoru/praćenju automatiziranih vozila.

Uz članak 5.

Odredba se mijenja tako da točnije i jasnije odražava propisana oslobođenja za vozače.

Uz članak 6.

U ovoj odredbi dodaje se još jedna potrebna kategorija za periodičnu izobrazbu za vozača za vlastite potrebe. Jasnije se propisuje izuzeće od obveze periodične izobrazbe za vozače koji upravljaju vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola B kategorije.

Uz članak 7.

Propisuje se obveza za vozače autotaksi vozila, da ishode karticu autotaksi vozača te uvjete i postupak za izdavanje iste. Također, daje se ovlast Agenciji za komercijalnu djelatnosti za izdavanje kartice te se propisuje pravni lijek. Također, propisana je odredba članka 12.c čiji je cilj nastaviti s digitalizacijom prijevoza i logistike kako bi se smanjili administrativni troškovi, poboljšale provedbene sposobnosti nadležnih tijela te povećala učinkovitost i održivost prometa. Ispravna obuka i edukacija vozača prioritet je među politikama sigurnosti na cestama.

Uz članak 8.

Propisuje se obveza ispunjavanja posebnih uvjeta za vozila kojima se obavlja automatizirani cestovni prijevoz putnika.

Ovom odredbom propisuje se ovlast inspektorima cestovnom prometa Ministarstva kako bi mogli pregledati posebne uvjete za vozila prilikom vršenja nadzora, u dijelu koji nije nužno isključivo utvrđivati putem stručne organizacije.

Uz članak 9.

Propisuje se novi oblik licencije potrebne za obavljanje javnog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima i tijelo nadležno za izdavanje iste.

Uz članak 10.

Ovom odredbom propisuje se obveza postupanja upravitelja prijevoza sukladno Uredbi (EZ) br.1071/2009.

Uz članak 11.

Propisuje se nova odredba kojom se uređuje stručna osposobljenost odgovornih osoba u pravnoj osobi koja obavlja djelatnost automatiziranog cestovnog prijevoza putnika.

Uz članak 12.

Ovom odredbom propisuje se da je vozač dužan imati u vozilu izvod iz licencije za unutarnji prijevoz ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz.

Uz članak 13.

Ova odredba određuje da se u slučaju dodavanja ili promjene vozila prijevoznik može koristiti s novim vozilima tek nakon što je obavijestio izdavatelja licencije.

Uz članak 14.

Propisuje se obveza da se potvrda nalazi u vozilu kako bi se ista mogla prilikom nadzora kontrolirati.

Uz članak 15.

Ovom odredbom navodi se da se javni prijevoz putnika obavlja i potpuno automatiziranim cestovnim prijevozom.

Uz članak 16.

Ova odredba je obrisana zato jer sve linije imaju isti status odnosno deklarirane su kao međunarodne, međužupanijske i županijske linije.

Uz članak 17.

Dodijeljena je javna ovlast HGK-u za provođenje postupka usklađivanja voznih redova, omogućuje se obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu i/ili kabotaže temeljem dozvole Zajednice nakon provedenog postupka usklađivanja, propisuje se da nadležno upravno tijelo županije može iznimno, odobriti izmjenu voznog reda na županijskoj liniji; produljio se rok na koji se može sklopiti PSO ugovor, sa sedam na deset godina, a sukladno Uredbi (EZ) br. 1370/2007, te su izbrisani neki suvišni dijelovi odredbi.

Uz članak 18.

Ovom odredbom propisuje se pobliže rok važenja dozvole, prenosivost i sadržaj dozvole za linijski prijevoz putnika, tko izdaje dozvolu te uvjeti za izdavanje dozvole za linijski prijevoz

putnika, uvjeti za obnovu dozvole za linijski prijevoz putnika te prestanak važenja dozvole za linijski prijevoz putnika prije isteka roka važenja. Također, propisuje se stvarna nadležnost Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave za rješavanje o žalbama u postupcima dodjele ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi.

Uz članak 19.

Pobliže se uređuje pojam daljinara te se određuje da HGK uređuje daljinar. Izbrisan je dio odredbe koji propisuje da je daljinar sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika iz razloga jer daljinar ne treba biti sastavni dio navedenog registra.

Uz članak 20.

Ova odredba propisuje dodatni sadržaj vozne karte te, pored obveze prijevoznika, i obvezu vozača da izda voznu kartu putniku.

Uz članak 21.

Uređuje se način podnošenja žalbe odnosno pokretanja upravnog spora te se briše odredba koja propisuje da će se ukinuti dio linije ili određeni polazak iz razloga neprovedivosti navedenog u praksi. Također uklanja se dio koji se odnosi na komunalni prijevoz s obzirom na to da isti nije predmet uređenja ovoga Prijedloga zakona.

Uz članak 22.

Odredbom se uređuje najveća duljina trajanja podvozarstva.

Uz članak 23.

Briše se odredba koja propisuje da se polasci iz Registara posebnih linijskih prijevoza unose u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika te se propisuju dokumenti koji se moraju nalaziti u vozilu.

Uz članak 24.

Usklađuje se izričaj odredbe s važećim propisima kako bi se spriječile dvojbe u tumačenju te se propisuje da se prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole za obavljanje autotaksi prijevoza traži da prijevoznik ima važeću licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza putnika.

Uz članak 25.

Ovom odredbom propisuju se dokumenti koji se moraju nalaziti u vozilu prilikom obavljanja mikroprijevoza.

Uz članak 26.

U ovoj odredbi ispravlja se pozivanje na pogrešni članak i stavak te se propisuju dokumenti koji se moraju nalaziti u vozilu.

Uz članak 27.

Ovom odredbom pobliže se uređuje automatizirani cestovni prijevoz putnika te uvjeti za izdavanje licencije za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima.

Uz članak 28.

Ovom odredbom propisuje se rok u kojemu se mora dostaviti suglasnost kao i alternativna mogućnost za slučajeve kada se ne uspije ishoditi suglasnost autobusnog kolodvora.

Uz članak 29.

Iz odredbe se briše cjenik jer cjenik nije sastavni dio dozvole za tranzitni prijevoz.

Uz članak 30.

Ispravlja se očita pogreška u odredbi jer se za međunarodni posebni linijski prijevoz ne izdaje dozvola već se obavlja isključivo temeljem ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika.

Uz članak 31.

Ovom odredbom briše se suvišni dio teksta, jer isto nema uporište u praksi. Naime, brisani stavci 9. do 12. propisuju obveze domaćem prijevozniku za obavljanje povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu i to za obavljanje istog prijevoza u državama članicama koje nisu Republika Hrvatska. Navedeno nije provedivo stoga što se ne može s unutarnjim propisom Republike Hrvatske propisivati kriterije i način obavljanja prijevoza na području drugih država. Ukoliko bi se i izdavale određene dozvole za obavljanje navedene vrste dozvola na području određene države, takvu dozvolu bi izdala država na čijem teritoriju se planira obavljati prijevoz. Pritom, dozvole iz stavka 8. koje koristi strani prijevoznik prilikom obavljanja povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu u Republici Hrvatskoj, ne izdaju se u upravnom postupku već se razmjenjuju s drugom državom sukladno određenoj godišnjoj kvoti tih dozvola.

Uz članak 32.

Ovom odredbom propisuju se dokumenti koji se prilikom obavljanja prijevoza tereta moraju nalaziti u vozilu tijekom vožnje.

Uz članak 33.

Odredba je izmijenjena kako bi se osiguralo prenošenje Direktive (EU) 2022/738 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/1/EZ o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta.

Uz članak 34.

Dodaje se odredba kako bi se osiguralo prenošenje Direktive (EU) 2022/738 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/1/EZ o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta.

Uz članak 35.

U ovoj odredbi ispravlja se pozivanje na pogrešnu točku.

Uz članak 36.

Brišu su se odredbe stavaka 5. i 6. jer HGK zaprima zahtjeve i slijedom toga HGK će izdavati rješenja.

Uz članak 37.

U ovoj odredbi ispravlja se pozivanje na pogrešni stavak do kojeg je došlo zbog izmjene iz članka 36. ovoga Prijedloga zakona.

Uz članak 38.

U ovoj odredbi ispravlja se pozivanje na pogrešni stavak do kojeg je došlo zbog izmjene iz članka 36. ovoga Prijedloga zakona.

Uz članak 39.

Odredbom se briše institut ukidanja dozvole iz razloga jer se to ne provodi u praksi.

Uz članak 40.

Odredbom se dodaje i tranzitni prijevoz kroz Republiku Hrvatsku te su izbrisane odredbe koje su višak kako bi se izbjeglo nepotrebno opisivanje i time postigao jasniji izričaj. Pored navedenoga, dozvole za prijevoz tereta se razmjenjuju s drugom državom sukladno određenoj godišnjoj kvoti tih dozvola.

Uz članak 41.

Izbrisan je dio o plaćanju naknade jer se više ne naplaćuju naknade za izdavanje posebne dozvole.

Uz članak 42.

Ovom odredbom briše se institut posebne dozvole za stranog prijevoznika temeljem koje bi isti mogao obavljati unutarnji prijevoz (kabotažu) iz razloga jer se takve dozvole ne primjenjuju u praksi.

Uz članak 43.

Ova odredba propisuje mogućnost obavljanja kabotaže na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ) br.1073/2009 te u skladu s člankom 17. ovoga Prijedloga zakona.

Uz članak 44.

Dodaje se nova glava kojom se uređuje izvanredni prijevoz tereta i dosadašnje odredbe se detaljnije uređuju kako bi se omogućilo efikasnije provođenje nadzora.

Uz članak 45.

Briše se naziv glave XII. „Ugovori u cestovnom prijevozu“ i odredba članka 97. kojom su propisane opće odredbe o ugovorima u cestovnom prijevozu, a iz tog razloga što se kroz praksu pokazalo da su ovako propisani ugovori neprimjenjivi te je stoga predviđeno donošenje posebnog zakona koji će regulirati pitanje ugovora o prijevozu u cestovnom prometu.

Uz članak 46.

Bilo je potrebno dodati odredbu radi boljeg razumijevanja odredbe te posljedično i primjene iste u praksi.

Uz članak 47.

Ovom odredbom propisana je mogućnost korištenja alternativnog stajališta pod uvjetima i kako je definirano člankom 28. ovoga Prijedloga zakona.

Uz članak 48.

Bilo je potrebno dodati odredbu radi boljeg razumijevanja odredbe te posljedično i primjene iste u praksi.

U članke 49. i 50.

Bilo je potrebno ukloniti pojam putnika s obzirom na to da se radi isključivo o prijevozu tereta, a i navedene uredbe se odnose isključivo na prijevoz tereta.

Uz članke 51., 52., 53., 54., 55. i 56.

Ovim člancima se usklađuju prekršajne odredbe na način da su neke prebačene iz jedne kategorije prekršaja u drugu te su propisane neke odredbe za koje se u praksi pokazalo da nedostaju, a sve u cilju efikasnijeg provođenja inspekcijskog nadzora.

Uz članak 57.

Ovom odredbom propisuju se prijelazni rokovi kako bi se omogućila prilagodba na nove zakonske odredbe poput prijelaznog roka za prijevoznike koji koriste unajmljena vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta, roka u kojem AKD će izraditi elektroničku aplikaciju za provjeru podataka o autotaksi vozačima.

Uz članak 58.

Ovom odredbom propisuje se rok u kojem će Ministarstvo prilagoditi pravilnik u vezi s uvođenjem oblika prijevoza u cestovnom prometu potpuno automatiziranim vozilima, pravilnik o registru prijevoznika i evidenciji posrednika u cestovnom prijevozu te pravilnik o obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika.

Uz članak 59.

Ovom odredbom propisuje se rok u kojemu će HGK početi izdavati dozvole sukladno ovom Zakonu te završetak započetih postupaka prema Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu

(„Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21., 89/21. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 114/22.).

Uz članak 60.

Ovom odredbom propisuje se prijelazni rok za već sklopljene ugovore o podvozarstvu te se propisuje rok važenja dozvola Europske konferencije ministara prometa – CEMT. Pored toga propisuje se rok do kojeg je moguće obavljati prijevoz između više stajališta u jednoj županiji koji se ne obavlja temeljem ugovora o javnoj usluzi te je propisano određivanje zabrane obavljanja prijevoza putnika po isteku propisanog roka.

Uz članak 61.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU RAZLIKE NASTALE

Nakon provedene rasprave u prvom čitanju 25. lipnja 2024. godine, Hrvatski sabor na 2. sjednici, 12. srpnja 2024. godine donio je zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu. Hrvatski sabor uputio je predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenja radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskom saboru, u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike kao posljedica uvažavanja stajališta iznesenih tijekom prvog čitanja Prijedloga zakona i promišljanja predlagatelja u cilju poboljšanja odredbi Konačnog prijedloga zakona.

U skladu s navedenim, u Konačnom prijedlogu zakona došlo je do promjena u odnosu na tekst Prijedloga zakona prihvaćenog u prvom čitanju.

Odbor za zakonodavstvo predložio je da se nomotehnički dorade članci 7., 18., 21., 27. i 30. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu što je i prihvaćeno u Konačnom prijedlogu zakona.

Nadalje, Odbor za pomorstvo, promet i infrastrukturu predložio je brisanje članka 97. važećeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu koji propisuje vrste Ugovora u prijevozu, a s ciljem da se donese posebni zakon koji će regulirati pitanje ugovora o prijevozu u cestovnom prometu na primjereniji i primjenjiviji način. Isto je prihvaćeno u Konačnom prijedlogu zakona.

Pored navedenog, Odbor za pomorstvo, promet i infrastrukturu predložio je vezano za korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta, da se rok za korištenje vozila treba povećati s dva na tri mjeseca jer se kod unajmljivanja vozila iz drugih zemalja (posebnih prikolica), u svrhu poljoprivrednih radova, najam obično sklapa najmanje na ovaj rok, a bila bi i velika pomoć poljoprivrednicima prilikom obavljanja sezonskih poslova. Navedeni prijedlog također je prihvaćen u Konačnom prijedlogu zakona.

Pored navedenog, izmijenjeno je i sljedeće:

Dodane su točke kojima se propisuje da se ovim Zakonom provode i Uredbe EU koje se odnose na potpuno automatiziranu vožnju i potpuno automatizirana vozila, u cijelom tekstu Nacrta konačnog prijedloga zakona riječi: "automatizirano vozilo" u određenom padežu zamijenjene su riječima: "potpuno automatizirano vozilo" te je u definiciju automatiziranog cestovnog prijevoza putnika dodano i da istu može obavljati samo pravna osoba registrirana u Republici Hrvatskoj. Također su usklađene definicije iz točaka 49.a i 49.b sa odredbama predmetnih Uredbi (EU) te je dodatno propisano da vlasnik potpuno automatiziranog vozila mora osigurati dovoljan broj operatora u vozilu, odnosno operatora intervencije na daljinu, ovisno o broju vozila koja se nalaze u prometu na cestama.

Dorađene su prekršajne odredbe u smislu preciznosti, kako bi se moglo prekršajno sankcionirati i izostanak navedenih dokumenata iz članka 43. stavka 1. podstavka 6., 10. i 11, isti su dodani u opis prekršaja, te također i članak 52. kojim se u članku 112. dodaje novi stavak 2. podstavak 1.

Također, u tekstu Konačnog prijedloga zakona izvršene su manje jezične korekcije te ispravke grešaka u pisanju.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Odbor za pomorstvo, promet i infrastrukturu, u tijeku rasprave predložio je da se razmotri način kojim bi se i lokalnoj samoupravi (komunalnim redarima) omogućio nadzor i provjera valjanosti kartica preko QR kodova što bi se moglo riješiti pravilnikom jer inspekcije rade samo povremene akcije. Navedeni prijedlog nije prihvaćen stoga što je u članku 47. stavku 22. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, br. 41/18, 98/19, 30/21, 89/21 i 114/22) propisano sljedeće: "Nadzor nad obavljanjem autotaksi prijevoza putnika u unutaršnjem cestovnom prometu provodi Ministarstvo, službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i ministarstva nadležnog za financije, službenici Carinske uprave (u daljnjem tekstu: Carinska uprava) te komunalni i/ili prometni redari jedinice lokalne samouprave na čijem području se autotaksi prijevoz obavlja.". Time je navedenom odredbom već dana nadzorna ovlast komunalnim redarima te će oni kao i inspektori cestovnog prijevoza (kao i putnici koji će koristiti autotaksi prijevoz putnika) moći preko QR kodova provjeriti ispunjava li vozač sve propisane uvjete.

Pored toga imenovani Odbor predložio je da se zbog povećanog prometa na otocima tijekom turističke sezone iznađe način za uspostavom call centra čime bi se rasteretile gužve i čekanja na taksi prijevoz u samoj luci. Također je izražena zabrinutost što tijekom zimskih mjeseci na otocima, u pravilu, ne prometuju autotaksi vozila, a što bi bilo od velikog značaja

za točno stanovništvo te je izraženo mišljenje da bi barem lokalna samouprava trebala poduzeti neke mjere sufinanciranja ove vrste prijevoza za potrebe domicilnog stanovništva. Navedeno nije prihvaćeno iz razloga što uspostava call centra nije područje koje se uređuje Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu; dok je pitanje sufinanciranja prijevoza od strane lokalne samouprave u nadležnosti lokalnih samouprava o kojemu one mogu slobodno odlučiti. Pored toga, jedinice lokalne samouprave mogu, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu i slobodno odlučiti o ugovaranju mikroprijevoza sukladno potrebama domicilnog stanovništva.

Odbor za pomorstvo, promet i infrastrukturu predložio je da se komunalni linijski prijevoz putnika omogući i aglomeracijama gradova. Isto nije prihvaćeno jer je već omogućeno sukladno Zakonu o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, br. 68/18, 110/18, 32/20), a također i sukladno Uredbi (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (dalje u tekstu: Uredba). Tako su u članku 5. stavku 2. točki (b) propisani uvjeti pod kojim se ugovor o javnim uslugama može izravno sklopiti s unutarnjim operaterom te propisuje da svako lokalno nadležno tijelo, bilo ono pojedinačno tijelo ili skupina tijela koja pružaju integrirane usluge javnog prijevoza putnika, može odlučiti samo pružati usluge javnog prijevoza putnika ili izravno sklopiti ugovore o javnim uslugama sa zasebnom pravnom osobom nad kojom lokalno nadležno tijelo, ili u slučaju skupine tijela barem jedno lokalno nadležno tijelo, ima nadzor sličan onom nad vlastitim službama. Uz to treba imati na umu da je uvjetovano na način da unutarnji operater i svaki subjekt nad kojim taj operater ima čak i najmanji utjecaj obavljaju svoje djelatnosti javnog prijevoza putnika unutar područja lokalnog nadležnog tijela, bez obzira na moguće linije koje izlaze iz tog područja ili druge pojedinačne usluge tih djelatnosti koje zadiru na područje susjednih lokalnih nadležnih tijela, kao i da ne sudjeluju u konkurentnim javnim nadmetanjima vezanim uz pružanje usluga javnog prijevoza putnika organiziranih izvan područja lokalnog nadležnog tijela. U suštini nema zapreke za time da se omogući linijski prijevoz i na području aglomeracije nekog grada. Navedeno je u skladu i sa točkom 2.3.1. Komunikacije Komisije o interpretativnim smjernicama u pogledu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza (2014/C 92/01) u kojoj se za članak 5. stavak 2. točku 5. navodi sljedeće: “Člankom 5. stavkom 2. predviđa da nadležno lokalno tijelo ili skupina takvih tijela koja pružaju integrirane usluge javnog prijevoza putnika mogu izravno sklopiti ugovor o javnim uslugama. To znači da se usluge javnog prijevoza putnika na temelju ugovora koji je skupina nadležnih lokalnih tijela izravno sklopila moraju, s zemljopisnog, prijevoznog ili tarifnog gledišta, integrirati u područje za koje je ta skupina tijela nadležna. Komisija također smatra da bi se zemljopisno područje tih usluga koje se pružaju u okviru odgovornosti nadležnog lokalnog tijela ili skupine tijela trebalo odrediti na način da, u pravilu, te lokalne usluge služe potrebama gradske aglomeracije i/ili ruralnih područja.”.

U daljnjoj raspravi pred Odborom za pomorstvo, promet i infrastrukturu izneseno je mišljenje da su kontrole za prijevoznike iz trećih zemalja slabe i prijevoznici to koriste, ruše cijene hrvatskih prijevoznika te se stvara nelojalna konkurencija. Predstavnik predlagatelja iznio je problematiku vezanu uz broj inspektora i mišljenje kako bi trebalo pojačati inspekcijski nadzor te u tom smislu razmotriti i moguću suradnju s drugim tijelima državne uprave. U vezi s navedenim, možemo navesti da je u članku 109. stavku 2. i 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, br. 41/18, 98/19, 30/21, 89/21 i 114/22) propisano sljedeće: “(2) Osim inspekcije cestovnog prometa inspekcijski nadzor nad pojedinim odredbama ovoga Zakona provode druga nadzorna tijela kojima je to ovim Zakonom dano u nadležnost.

(3) Carinska uprava na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor provjerava imaju li domaći prijevoznik, prijevoznik Europske unije ili strani prijevoznik dozvolu i druge isprave propisane ovim Zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima te obavlja li prijevoznik prijevoz u skladu s tim dozvolama i ispravama.”.

Pored navedenih stavaka, osim da postoji suradnja u provođenju nadzora, istaknuli bismo i to da su pitanja kakve su kontrole na granicama, koliko često se vrše inspekcije te broj inspektora, pitanja koje se odnose na provedbu zakona i pitanja sistematizacije radnih mjesta, a koja izlaze iz okvira područja koja se uređuju ovim zakonom.

U tijeku rasprave je zastupnica Marija Selak Raspudić iznijela stajalište da je potrebno detaljnije urediti pitanje automatiziranih vozila te je predložila da se uredi pitanje odgovornosti za nesreće koje bi skrivilo autonomno vozilo. Pored toga dodala je da je nužno urediti i standard sigurnosti vozila kao i pitanja vezana uz osiguranja. Navedeno nije prihvaćeno jer to nije područje koje uređuje Zakon o prijevozu u cestovnom prometu. Zakon o prijevozu uređuje samo pitanje obavljanja djelatnosti prijevoza automatiziranim vozilima i ne ulazi u pitanja tehničkih karakteristika vozila, softwareskih rješenja operativnog sustava tih vozila kao ni pitanje odgovornosti iz razloga jer ta pitanja i uređenje istih izlaze izvan okvira toga što se tim propisom uređuje (također je i izvan nadležnosti predlagatelja ovog propisa). Pitanje osiguranja već je implementirano kroz zadnju izmjenu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23).

U tijeku rasprave zastupnica Mrak Taritaš komentirala je kako je rok za primjenu kartica za autotaksi vozače predugačak, jer da je rok od 2 godine bezrazložno predugačak i da ga treba skratiti. Naime, propisano je da će AKD u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona izraditi elektroničku aplikaciju za provjeru podataka o autotaksi vozačima te da vozači autotaksi vozila moraju ishoditi kartice za autotaksi vozača najkasnije u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Prije svega naveli bismo da se ne radi o zbrajanju ta dva roka, već je propisan rok od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona; a koji rok predlagatelj smatra potrebnim kako bi se moglo pravovremeno pripremiti te potom i obraditi svi zahtjevi postojećih i budućih vozača autotaksija. Pored toga imenovana zastupnica je postavila pitanje nužnosti dodjeljivanja javne ovlasti za izdavanje dozvola za međuzupanijski prijevoz putnika Hrvatskoj gospodarskoj komori. Na navedeno možemo konstatirati da se u Hrvatskoj gospodarskoj komori već dugi niz godina provodi postupak usklađivanja vozničkih redova međuzupanijskih linija i linija za treće zemlje, a za što je potrebno izraditi i odgovarajuća inforamtička rješenja kako bi se sam postupak digitalizirao i poduzetnicima ubrzala i olakšala provedba postupka. Naime, prije izdavanja predmetnih dozvola zainteresirani prijevoznici su dužni dostaviti svoje predložene vozne redove na postupak usklađivanja vozničkih redova, čime se osigurava učestalija povezanost između stajališta unutar Republike Hrvatske i međunarodno sa trećim zemljama. S obzirom na to da Hrvatska gospodarska komora već provodi veći dio postupka koji prethodi postupku izdavanja dozvola, ovim Prijedlogom zakona im je dodijeljena javna ovlast izdavanja dozvola kako bi se postupak ubrzao te dodatno rasteretilo poduzetnike od administrativnih zapreka (umjesto dosadašnja dva, sve bi se napravilo unutar jednog postupka pred istim tijelom).

Osim navednoga, na tekst Prijedloga zakona nije bilo suštinskih primjedbi niti prijedloga koje predlagatelj nije prihvatio, odnosno sve upućene primjedbe s rasprave u Hrvatskom saboru pomno su razmotrene te je zaključeno kako su sve ostale primjedbe izvan opsega predmeta ovoga Konačnog prijedloga zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti javnog prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu, djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim i teretnim kolodvorima, prijevoz za vlastite potrebe, kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Djelatnosti javnog prijevoza putnika i tereta i prijevoza za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavljaju se u skladu s propisima Europske unije i ovim Zakonom te drugim propisima kojima je uređeno ovo područje, kao i u skladu s međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.

(3) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na javni prijevoz tereta i prijevoz tereta za vlastite potrebe vozilima čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3500 kg, na prijevoz za osobne potrebe te na prijevoz putnika za vlastite potrebe vozilima kategorije M1 koja imaju najviše četiri + jedno putničko mjesto.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL L 300, 14. 11. 2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1071/2009), kako je posljednji put dopunjena Uredbom Komisije (EU) 2016/403 od 18. ožujka 2016. o dopuni Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu klasifikacije teških povreda pravila Unije koje mogu dovesti do gubitka dobrog ugleda cestovnog prijevoznika te o izmjeni Priloga III. Direktivi 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 74, 19. 3. 2016.) (u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EU) 2016/403)

2. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300, 14. 11. 2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1072/2009)

3. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 (SL L 300, 14. 11. 2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1073/2009)

4. Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014 od 9. travnja 2014. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu dokumenata za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98 (SL L 107, 10. 4. 2014.) (u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EU) br. 361/2014)

5. Uredbe Komisije (EU) br. 1213/2010 od 16. prosinca 2010. o uspostavljanju zajedničkih pravila o međusobnom povezivanju nacionalnih elektroničkih registara cestovnih prijevoznika (SL L 335, 18. 12. 2010.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1213/2010)

6. Odluke Komisije od 17. prosinca 2009. o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz (SL L 339, 22. 12. 2009.)

7. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL L 315, 3. 12. 2007.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1370/2007), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/2338 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika (SL L 354, 23. 12. 2016.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/2338) i

8. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3916/90 od 21. prosinca 1990. o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza robe (SL L 375, 31. 12. 1990.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EEZ) br. 3916/90).

(2) Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ (SL L 226, 10. 9. 2003.), kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/645 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o izmjeni Direktive 2003/59/EZ o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika i Direktive 2006/126/EZ o vozačkim dozvolama (Tekst značajan za EGP) (SL L 112, 2. 5. 2018.).

2. Direktiva 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 33, 4. 2. 2006.).

Članak 4.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *autotaksi prijevoz* je djelatnost javnog prijevoza putnika koja se obavlja osobnim automobilom kategorije M1, ako se jedan putnik ili povezana skupina putnika ukrcava na jednom ili na više mjesta, a iskrcava na samo jednom drugom mjestu, a takav prijevoz se obavlja temeljem jedne narudžbe i uz jedno plaćanje ukupne naknade za obavljeni prijevoz određene taksimetrom ili elektroničkom aplikacijom iz koje su putniku unaprijed vidljivi maksimalna

cijena i planirana ruta putovanja prema unaprijed poznatim uvjetima, pri čemu je narudžba prijevoza realizirana pozivom, elektroničkom aplikacijom ili neposredno kod vozača i koja nema obilježja drugih oblika prijevoza putnika

2. *autobusni kolodvor* je objekt za prihvata i otpremanje autobusa i putnika u javnom cestovnom prijevozu, koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom i na temelju Zakona donesenim pravilnikom

3. *autobusno stajalište* je posebno izgrađena i/ili označena prometna površina određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika u/iz vozila

4. *centar za osposobljavanje vozača* je ustanova koja na temelju rješenja Ministarstva, uz ispunjenje uvjeta propisanih ovim Zakonom i na temelju Zakona donesenih podzakonskih propisa, provodi programe stjecanja početne kvalifikacije i periodične izobrazbe za vozače koji obavljaju cestovni prijevoz tereta ili putnika sukladno ovom Zakonu

5. *daljinar* je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, koji se izrađuje kao javno dostupna elektronička aplikacija od strane Ministarstva ili nositelja javne ovlasti za izradu daljinara koju dodjeljuje Ministarstvo te koji služi kao obvezna podloga za izradu autobusnih voznih redova

6. *direktna linija* je linija na kojoj se obavlja prijevoz putnika između početnog i završnog autobusnog kolodvora utvrđenih u voznom redu, bez usputnog ulaska i izlaska (izmjene) putnika

7. *domaći prijevoznik* je fizička osoba – obrtnik ili pravna osoba s prebivalištem/sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje unutarnjeg prijevoza ili licenciju Zajednice ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom

8. *dozvola za prijevoz* je akt određen ovim Zakonom, međunarodnim ugovorom ili propisom Europske unije, na temelju kojeg se obavlja prijevoz

9. *dozvola Zajednice* za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske unije, sukladno Uredbi (EZ) br. 1073/2009

10. *dozvola Europske konferencije ministara prometa – CEMT* je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza tereta na području država članica Međunarodnog transportnog foruma (ITF), a koji se obavlja vozilima registriranim u jednoj od država članica ITF-a

11. *države članice* su države članice Europske unije

12. *ekspresna linija* je linija na kojoj se obavlja prijevoz putnika između početnog i završnog autobusnog kolodvora, sa zaustavljanjem na važnijim usputnim autobusnim kolodvorima po itineraru linije

13. *ispitni centar* je ustanova koja provodi provjeru znanja za stjecanje početne kvalifikacije vozača i koja ispunjava uvjete određene ovim Zakonom i pravilnikom donesenim na temelju ovoga Zakona

14. *itinerar* je akt kojim se označava smjer kretanja vozila na liniji

15. *izdavatelj licencije* je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licencija u cestovnom prijevozu

16. *iznajmljivanje vozila s vozačem* je djelatnost posebnog oblika prijevoza putnika u cestovnom prometu, u kojoj se temeljem pisanog ugovora najmodavac (prijevoznik) obvezuje najmoprimcu (turistička ili putnička agencija, hotel, agent u cestovnom prijevozu) staviti na raspolaganje osobni automobil kategorije M1 visoke klase koji osim sjedala za vozača ima najviše četiri mjesta za putnike (vozilo najmanje E segmenta) s vozačem, kako bi se obavila prijevozna usluga posebne namjene (limuzinski prijevoz, prijevoz VIP osoba, prijevoz manjeg broja osoba u turističke svrhe, hitan prijevoz osoba, i sl.), a gdje vozači i vozila moraju zadovoljiti posebne uvjete propisane pravilnikom donesenim na temelju ovoga Zakona, koji nema obilježja autotaksi prijevoza, a pri čemu usluga mora biti obračunana na temelju vremenske jedinice (sat ili dan), a naplata se vrši bezgotovinskim plaćanjem

17. *izvanredni prijevoz* je prijevoz vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane i dopuštene dimenzije ili ukupnu masu, odnosno propisana i dopuštena osovinska opterećenja

18. *javni prijevoz* je cestovni prijevoz putnika ili tereta koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga i koji se obavlja u komercijalne svrhe, radi ostvarenja dobiti od strane prijevoznika

19. *javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu* je javni prijevoz putnika koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto, ako je u takva vozila ugrađen tahograf koji se mora koristiti sukladno Uredbi (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL L 60, 28. 2. 2014.) te kategorije M2 ili M3 na određenim linijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i Općim uvjetima prijevoza i koji se smatra javnom gospodarskom uslugom kao javnim dobrom čije izvršavanje u javnom interesu osigurava Republika Hrvatska, a kako bi se zadovoljile javne potrebe za prijevozom

20. *jedinstvena vozna karta* je vozna karta koja putniku omogućava korištenje javnog linijskog prijevoza putnika u različitim granama prometa na području Republike Hrvatske, koji obavljaju različiti prijevoznici s različitim prijevoznim sredstvima, u okviru tarifne unije ili drugih oblika integriranog prijevoza putnika

21. *kabotaža* je obavljanje unutarnjeg prijevoza tereta ili putnika na području Republike Hrvatske, ako takav prijevoz obavlja prijevoznik Europske unije ili strani prijevoznik, tako da su i mjesto utovara/ukrcaja i mjesto istovara/iskrcaja u tom prijevozu na području Republike Hrvatske, te isti takav prijevoz ako ga domaći prijevoznik obavlja na području druge države

22. *komunalni linijski prijevoz putnika* je javni cestovni prijevoz putnika na komunalnim linijama unutar područja isključivo jedne jedinice lokalne samouprave, koji se uređuje sukladno ovom Zakonu, propisima o komunalnom gospodarstvu i sukladno Uredbi (EZ) br. 1370/2007 i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza

23. *licencija* je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti javnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu, pružanje kolodvorskih usluga na autobusnim i teretnim kolodvorima i obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu

24. *licencija Zajednice* je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti javnog prijevoza putnika ili tereta, u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ili člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009

25. *linija* je relacija (kod direktnog prijevoza) ili skup relacija (kod ekspresnog i putničkog prijevoza) obavljanja prijevoza putnika u cestovnom prometu od početnog do završnog autobusnog kolodvora, putničkog terminala, odnosno autobusnog stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka

26. *mikroprijevoz* je oblik javnog prijevoza putnika osobnim automobilom klase M1 ili autobusom klase M2, koji se obavlja na područjima na kojima nema organiziranog javnog prijevoza putnika odnosno na područjima koja karakterizira niska razina prijevozne potražnje, a obavlja se u skladu s ovim Zakonom i nema obilježja drugih oblika prijevoza

27. *ministar* je ministar nadležan za poslove prometa

28. *međuzupanijski linijski prijevoz* je javni cestovni prijevoz putnika između autobusnih kolodvora ili autobusnih stajališta u dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika u skladu s izdanom dozvolom, koja se izdaje nakon provedenog postupka usklađivanja vozničkih redova

29. *međunarodni linijski prijevoz* je javni cestovni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država, a koji se obavlja u skladu s izdanom dozvolom

30. *Nacionalni registar cestovnih prijevoznika* je jedinstvena nacionalna evidencija svih podataka o prijevoznicima i svih drugih podataka vezanih za obavljanje djelatnosti u cestovnom prometu iz ovoga Zakona, koju u elektroničkom obliku vodi Ministarstvo, sukladno Uredbi (EZ) br. 1071/2009, Uredbi (EU) 1213/2010 i Odluci Komisije iz članka 2. stavka 1. podstavka 6. ovoga Zakona te sukladno drugim odredbama ovoga Zakona

30.a *nadležno upravno tijelo* je nadležno upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba u čijem je djelokrugu obavljanje povjerenih poslova državne uprave koji se odnose na cestovni promet

31. *opći uvjeti prijevoza* su akt koji donosi prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika iz ovoga Zakona, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, pravila ponašanja putnika tijekom prijevoza, pravila prijevoza životinja, pravila prijevoza prtljage, pravila ponašanja posade vozila prema putnicima i uvjeti prijevoza te prava tijekom prijevoza osoba s invaliditetom i osoba smanjene pokretljivosti), a koji se mora učiniti javno dostupnim najmanje na mrežnim (web) stranicama prijevoznika ili na drugi odgovarajući način

32. *opći uvjeti obavljanja kolodvorske djelatnosti* su akt koji donosi autobusni ili teretni kolodvor, a kojim pružatelj kolodvorskih usluga utvrđuje uvjete pod kojima će obavljati tu djelatnost te koji se mora učiniti javno dostupnim najmanje na mrežnim (web) stranicama pružatelja kolodvorskih usluga ili na drugi odgovarajući način

33. *podvozarstvo* je način obavljanja javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu u kojem prijevoznik koji ima pravo obavljanja prijevoza na određenoj liniji povjerava obavljanje tog prijevoza drugom prijevozniku koji prijevoz obavlja u ime i za račun prijevoznika koji ima pravo obavljanja prijevoza na toj liniji

34. *putnik* je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu javnim prijevozom ili bez naknade prijevozom za vlastite ili osobne potrebe, s vozilom kojim se obavlja neki od oblika prijevoza putnika definiranih ovim Zakonom

35. *putnička linija* je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu, osim ako na usputnim autobusnim stajalištima nema potrebe za ulaskom i/ili izlaskom putnika u/iz vozila

36. *posebni linijski prijevoz* je prijevoz određene skupine putnika (učenika od i do škole, djece s teškoćama u razvoju, osoba s invaliditetom te osoba smanjene pokretljivosti, putnika kojima je potrebna medicinska njega, radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada, zaposlenika državnih, područnih (regionalnih) i lokalnih institucija), a koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj u cijelosti plaća prijevoz, a naručitelj može biti isključivo pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik

37. *povremeni prijevoz* je prijevoz unaprijed definirane skupine putnika koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto ili autobusima kategorije M2 ili M3 pod uvjetima koji su određeni pisanim ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza koji je sklopljen prije početka obavljanja prijevoza; u kojem nema ponovljenih elemenata javnog linijskog ili posebnog linijskog prijevoza putnika ili autotaksi prijevoza putnika, u kojem naručitelj prijevoza može biti pravna osoba, fizička osoba – obrtnik, fizička osoba, udruga, sportski klub ili druga institucija ustrojena prema posebnim propisima te u kojem je, na osnovi ispostavljenog računa, naručitelj ujedno i platitelj cjelokupne naknade za prijevoz

38. *prijava prijevoza za vlastite potrebe* je isprava koju izdaje nadležno upravno tijelo, kojom se prijevozniku dozvoljava obavljanje prijevoza za vlastite potrebe u cestovnom prometu

39. *prijevoz u cestovnom prometu* je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila u vezi s tim prijevozom

40. *prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu* je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske

41. *prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama* je povremeni prijevoz putnika kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika

42. *prijevoz za osobne potrebe* je nekomercijalni prijevoz osoba ili tereta koji nenaplatno obavlja fizička osoba isključivo za svoje potrebe, odnosno za potrebe članova/članica svoje uže obitelji, vozilom koje ima u vlasništvu ili koje koristi na temelju ugovora o zakupu/leasingu ili po nekoj drugoj pravnoj osnovi i kojim osobno upravlja ili tim vozilom upravlja član/članica njegove uže obitelji i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza

43. *prijevoz za vlastite potrebe* je prijevoz osoba ili tereta koji obavljaju fizičke osobe – obrtnici ili pravne osobe kao logističku potporu svojoj osnovnoj djelatnosti, pri čemu je osnovnu djelatnost nemoguće obavljati bez tog prijevoza, a prijevozna djelatnost je samo pomoćna djelatnost te osobe u obavljanju glavne djelatnosti, te koji se obavlja pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza

44. *prijevoznik Europske unije* je pravna ili fizička osoba – obrtnik koja ima poslovni nastan u zemljama na području Europske unije i ima licenciju Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a nema status domaćeg prijevoznika

45. *putni list* je propisani obrazac koji prijevoznik ispravno popunjen mora imati u vozilu pri obavljanju povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu, koji je prijevoznik dužan čuvati najmanje dvije godine od dana kada je prijevoz obavljen, a koji se vodi u propisanoj pisanoj formi i sadržaju

46. *putni radni list* je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj vozila kojim se obavlja javni linijski prijevoz ili posebni linijski prijevoz putnika ili mikroprijevoz, naziv linije (relacije), vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnog radnog lista, prostor za upisivanje dolazaka i polazaka s autobusnih kolodvora ili putničkih terminala u javnom linijskom cestovnom prijevozu, koji je prijevoznik dužan čuvati najmanje dvije godine od dana kada je prijevoz obavljen, a koji se može voditi u pisanoj ili elektroničkoj formi

47. *putnički terminal* je objekt namijenjen prihvatu i otpremi vozila i putnika na kojem se pružaju usluge prijevoznicima i putnicima (prodaja karata, informiranje, upravljanje prometom i sl.), a koji nije autobusni kolodvor te koji se koristi ponajprije u komunalnom prijevozu putnika, a samo iznimno i u drugim oblicima prijevoza putnika propisanim ovim Zakonom

48. *relacija* je udaljenost između bilo kojih dvaju mjesta na liniji, koja su u voznom redu označena kao autobusni kolodvori, putnički terminali, odnosno autobusna stajališta

49. *shuttle prijevoz* je prijevoz putnika koji se obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno i osam + jedno putničko mjesto ili vozilima kategorije M2 ili M3 isključivo između zračnih luka i hotela odnosno središta grada, na temelju pisanog ugovora koji je sklopljen između prijevoznika i zračne luke i koji nema obilježja drugih oblika prijevoza putnika

50. *skup vozila* je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice

51. *strani prijevoznik* je pravna ili fizička osoba – obrtnik koja ima licenciju ili odgovarajuće odobrenje svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe te ima sjedište/prebivalište u državi koja nije članica Europske unije

52. *teretni kolodvor* je objekt za prihvata i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom

53. *teretni list* je akt koji prati teret tijekom javnog prijevoza i prijevoza tereta za vlastite potrebe i koji mora najmanje sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, a koji je prijevoznik dužan

čuvati najmanje dvije godine od dana kada je prijevoz obavljen, a koji se može voditi u elektroničkoj ili pisanoj formi

54. *tranzitni prijevoz* je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara tereta na teritoriju Republike Hrvatske

55. *treće države* su sve države koje nisu članice Europske unije

56. *unajmljeno vozilo* je vozilo koje je na temelju pisanog ugovora o najmu najmodavac, uz financijsku naknadu i na određeno vrijeme, dao na korištenje najmoprimcu radi obavljanja javnog cestovnog prijevoza tereta ili putnika ili prijevoza tereta ili putnika za vlastite potrebe od strane najmoprimca

57. *upravitelj prijevoza* je fizička osoba zaposlena u pravnoj osobi ili obrtu ili sama fizička osoba – obrtnik ili druga fizička osoba koja temeljem određenog ugovora stvarno i trajno upravlja obavljanjem prijevoznike djelatnosti te pravne osobe ili obrta

58. *usklađivanje voznih redova* je postupak odobravanja od strane prijevoznika predloženih voznih redova koji tijekom cijele godine obavlja Hrvatska gospodarska komora, a koje se provodi sukladno pravilniku koji donosi ministar

59. *vozilo* je autobus ili osobno vozilo koji su namijenjeni isključivo prijevozu putnika, odnosno motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta, u smislu ovoga Zakona

60. *vozni red* je pisani akt koji najmanje sadrži: naziv prijevoznika, naziv linije na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redosljed autobusnih kolodvora, putničkih terminala odnosno autobusnih stajališta te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnih kolodvora, putničkih terminala odnosno autobusnih stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija te rok važenja voznog reda

61. *vozna karta* je prijevozna isprava koja se izdaje putniku u javnom linijskom prijevozu putnika, na kojoj je najmanje navedeno polazište, odredište i cijena prijevoza te naziv prijevoznika; koja može biti u papirnatom ili elektroničkom obliku, a dokaz je sklopljenog ugovora o prijevozu, sklopljene police osiguranja tijekom prijevoza te plaćene naknade za prijevoz

62. *Zajednica* je Europska unija i

63. *županijski linijski prijevoz* je javni cestovni prijevoz putnika na području jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom, a obavlja se temeljem ugovora o javnim uslugama temeljem Uredbe (EZ) br. 1370/2007 ili temeljem dozvole koja se izdaje nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova ili temeljem dodijeljene koncesije.

(2) Drugi pojmovi, izrazi i definicije korišteni u ovom Zakonu imaju jednako značenje kao što je definirano drugim propisima Republike Hrvatske, propisima Europske unije, međunarodnim konvencijama i ugovorima te međudržavnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.

(3) Izrazi koji se koriste u ovome propisu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Stručna osposobljenost vozača

Članak 5.

(1) Vozači državljani države članice i vozači državljani trećih država koji su zaposleni u pravnim osobama i obrtima sa sjedištem u državi članici ili koji za njih rade i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičnu izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

– vozačka dozvola kategorije C1, C1E, C ili CE, kako su definirane propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna

– vozačka dozvola kategorija D1, D1E, D ili DE, kako su definirane propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna.

(2) Vozači koji upravljaju vozilima za obavljanje autotaksi prijevoza putnika i koji obavljaju djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza u cestovnom prometu, a za koje je potrebna vozačka dozvola B kategorije, moraju steći početnu kvalifikaciju po posebnom programu za vozače B kategorije.

(3) Vozači koji upravljaju vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola B kategorije, a koji obavljaju javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, mikroprijevoz, shuttle prijevoz ili povremeni prijevoz putnika moraju steći početnu kvalifikaciju po programu za vozače B kategorije.

(4) Domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nije stručno osposobljen u skladu s ovim člankom i ostalim odredbama ovoga Zakona koje reguliraju stručnu osposobljenost vozača.

Iznimke od obveze stjecanja stručne osposobljenosti vozača

Članak 6.

Od obveza iz članka 5. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h

b) kojima se koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, policije, civilne zaštite, vatrogasnih službi te službe hitne pomoći, kada se prijevoz obavlja za potrebe zadaća povjerenih navedenim službama

c) kojima se obavljaju ispitivanja na cesti u svrhu tehničkog razvoja, popravka ili održavanja novih ili prerađenih vozila koja još nisu stavljena u promet

d) za koja je potrebna vozačka dozvola kategorije D ili D1 i kojima upravlja osoblje koje se bavi održavanjem, ako se radi o vožnji bez putnika prema centru za održavanje smještenom u

blizini najbliže baze za održavanje kojom se koristi prijevoznik ili iz njega, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost

e) koja se upotrebljavaju u hitnim intervencijama ili u spasilačkim misijama, uključujući vozila koja se upotrebljavaju pri nekomercijalnom prijevozu humanitarne pomoći

f) koja se upotrebljavaju za obuku vozača i vozački ispit svake osobe koja želi ishoditi vozačku dozvolu ili svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti (SSO) u skladu s člankom 7. i člankom 9. ovoga Zakona, pod uvjetom da se ta vozila ne upotrebljavaju za komercijalni prijevoz tereta i putnika

g) koja se upotrebljavaju za nekomercijalni prijevoz putnika ili tereta

h) kojima se prevozi materijal, oprema ili strojevi koje vozači upotrebljavaju tijekom rada, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost

i) koja upotrebljavaju poljoprivredna, hortikultura, šumarska, ratarska ili ribarska poduzeća za prijevoz robe, kao dio vlastite poduzetničke djelatnosti, osim ako je upravljanje tim vozilom dio vozačeve glavne djelatnosti.

Periodična izobrazba

Članak 9.

(1) Periodična izobrazba sastoji se od obuke kojom se vozačima koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama i vozačima koji su izuzeti obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, s posebnim naglaskom na sigurnost prometa na cestama, zdravlje i sigurnost na radu te smanjenje utjecaja vožnje na okoliš.

(2) Po završetku obuke vozačima se izdaje svjedodžba kojom se potvrđuje stečena periodična izobrazba (u daljnjem tekstu: SSO o periodičnoj izobrazbi).

(3) Periodičnu izobrazbu moraju proći:

a) vozači koji posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama ili SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama u roku od pet godina nakon izdavanja SSO-a o početnim kvalifikacijama ili SSO-a o ubrzanim početnim kvalifikacijama ili SSO-a o prethodnoj periodičnoj izobrazbi, te nakon toga roka svakih pet godina

b) vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, sedam godina nakon isteka roka propisanog člankom 7. stavkom 5. točkama a) i b) ovoga Zakona, te nakon toga roka svakih pet godina i

c) vozači koji posjeduju svjedodžbu o stečenoj srednjoj stručnoj spremi u zanimanju »vozač motornog vozila«, izdanu do 1. srpnja 2013., u roku pet godina od dana izdavanja svjedodžbe, te nakon toga roka svakih pet godina.

(4) Vozači koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama i vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije te vozači koji

imaju SSO o periodičnoj izobrazbi, a koji su dulje od pet godina prestali obavljati poslove vozača, prije početka ponovnog obavljanja poslova vozača dužni su proći periodičnu izobrazbu.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili tereta i koji imaju SSO o periodičnoj izobrazbi za jednu od kategorija iz članka 8. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona oslobođeni su od obveze periodične izobrazbe za ostale kategorije vozila navedene u članku 8. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

(6) Vozači koji obavljaju autotaksi prijevoz ili iznajmljivanje vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza putnika u cestovnom prometu nisu dužni pohađati periodičnu izobrazbu.

Članak 12.a

(1) Kvalifikacijska kartica vozača izdaje se nakon zaprimanja zahtjeva na propisanom obrascu uz koji su priloženi: odgovarajuća vozačka dozvola i SSO kojim se potvrđuje stečena početna kvalifikacija iz članka 7. stavaka 2., 3. i 4. ili SSO kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Protiv rješenja AKD-a kojim se odbacuje ili odbija zahtjev za izdavanje kvalifikacijske kartice vozača može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(3) Ministar pravilnikom iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona propisuje obrazac zahtjeva za izdavanje kvalifikacijske kartice vozača te sadržaj i obrazac kartice.

Posebni uvjeti za vozila kojima se obavlja javni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe

Članak 13.

(1) Vozila kojima se obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza i cestovnog prijevoza za vlastite potrebe moraju, uz uvjete određene drugim propisima kojima se regulira sigurnost prometa na cestama i registracija cestovnih motornih vozila, ispunjavati posebne uvjete koji se odnose na izgled, starost, uređaje i opremu vozila.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz moraju ispunjavati posebne uvjete koji se odnose na izgled vanjskih oznaka, na starost i na uređaje vozila vezane za obavljanje autotaksi prijevoza.

(3) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje stručna organizacija koja je, sukladno posebnom zakonu, ovlaštena za poslove organiziranja i provođenja tehničkih pregleda vozila i za to izdaje odgovarajuću potvrdu.

(4) Izdavatelj potvrde iz stavka 3. ovoga članka vodi evidenciju o izdanim potvrdama. Stručna organizacija koja ih je izdala, izdane potvrde upisuje u Bazu podataka o izdanim potvrdama koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(5) Potvrda da vozilo zadovoljava posebne uvjete iz stavka 1. ovoga članka tijekom obavljanja prijevoza mora se nalaziti u vozilu i vozač je u slučaju nadzora mora pokazati osobi ovlaštenoj za nadzor.

(6) Prijevoznik ne smije obavljati javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja ne zadovoljavaju posebne uvjete propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz stavka 7. ovoga članka.

(7) Ministar pravilnikom propisuje izgled, starost, uređaje i opremu vozila kojima se obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza i cestovnog prijevoza za vlastite potrebe iz stavka 1. ovoga članka i izgled vanjskih oznaka, starost i uređaje vozila vezane za obavljanje autotaksi prijevoza iz stavka 2. ovoga članka.

Vrste licencija u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 14.

(1) Pravna ili fizička osoba – obrtnik smije obavljati djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza i ako posjeduje licenciju za unutarnji prijevoz koju izdaje nadležno upravno tijelo prema sjedištu/prebivalištu prijevoznika.

(2) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka izdaje licenciju za unutarnji prijevoz za sljedeće vrste prijevoza:

- javni prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu
- javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu
- posebne oblike prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu i
- autotaksi prijevoz.

(3) Licenciju iz stavka 2. ovoga članka nije potrebno imati za sljedeće vrste prijevoza:

1. prijevoz pošte kao javne usluge
2. prijevoz oštećenih vozila, odnosno vozila u kvaru, kada se ista vozila prevoze vučnom službom od mjesta oštećenja, odnosno kvara do mjesta popravka
3. prijevoz osoba ili tereta za vlastite ili osobne potrebe
4. prijevoz vozilima koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama i služe prijevozu za vlastite ili osobne potrebe te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice i sl.), što mora biti razvidno iz prometne dozvole i
5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3500 kg.

(4) Izdavatelj licencije vodi evidenciju izdanih licencija te evidenciju izdanih izvoda iz licencija za sva vozila prijavljena za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika i tereta.

- (5) Izdane licencije i izvodi iz licencijskih upisnika upisuju se u Bazu podataka o izdanim licencijama i izvodima iz licencijskih upisnika koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.
- (6) Licencija i izvod iz licencije mogu se izdati u elektroničkom ili pisanom obliku.
- (7) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, autotaksi prijevoznik vodi evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz.
- (8) Sadržaj i oblik evidencije vozila iz stavka 7. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona.
- (9) Na zahtjev inspektora cestovnog prometa ili druge osobe ovlaštene za nadzor autotaksi prijevoznik dužan je dati evidenciju na uvid.
- (10) Evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz putnika i sve promjene u toj evidenciji prijevoznik je dužan prijaviti izdavatelju licencije u roku od osam dana od dana nastanka promjene u evidenciji ili od dana izdavanja licencije.
- (11) Podatke o vozilima iz evidencije iz stavka 7. ovoga članka izdavatelj licencije unijet će u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.
- (12) Ministar pravilnikom propisuje obrazac licencije za unutarnji prijevoz, obrazac izvoda iz licencije, visinu naknade za izdavanje pojedine vrste licencije i postupak izdavanja licencije.

Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz

Članak 20.

- (1) Prijevoznik mora biti stručno osposobljen, odnosno imati zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza ili mora imati sklopljen ugovor o obavljanju poslova upravitelja prijevoza s fizičkom osobom koja je stručno osposobljena za upravitelja prijevoza, odnosno s pravnom osobom koja ima zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza.
- (2) Upravitelj prijevoza je osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza.
- (3) Ispit o stručnoj osposobljenosti obuhvaća znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i organizacije poslovanja te sigurnosti u cestovnom prometu.
- (4) Za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjeg cestovnog prijevoza.
- (5) Provjera znanja sastoji se od obveznog pisanog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.
- (6) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu ili odgovarajuću stručnu spremu sukladno posebnim propisima kojima se regulira visoko obrazovanje cestovnog prometnog smjera oslobođene su obveze polaganja ispita iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu ili odgovarajuću stručnu spremu sukladno posebnim propisima kojima se regulira visoko obrazovanje pravnog, ekonomskog, prometnog (osim cestovnog prometa) ili strojarskog smjera oslobođene su polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja položile.

Postupak izdavanja licencije

Članak 23.

(1) Pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik podnosi izdavatelju licencije zahtjev za izdavanje licencije u pisanom ili u elektroničkom obliku.

(2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka treba navesti vrstu prijevoza za koji se traži licencija te treba priložiti pisane dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 15. ovoga Zakona.

(3) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilaže se i preslika rješenja o upisu djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu u sudski odnosno obrtni registar, koju izdavatelj licencije pribavlja po službenoj dužnosti, te dokaz o plaćenju upravnoj pristojbi.

(4) Ako je omogućeno izdavanje licencije u elektroničkom obliku, svi potrebni dokazi prilažu se u elektroničkom obliku, kao dokumenti u PDF formatu.

(5) Ako podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licencije izdaje rješenje o licenciji za obavljanje prijevoza u unutarnjem cestovnom prometu te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik i potreban broj izvoda iz licencije za svako vozilo.

(6) Podnositelju zahtjeva za licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza koji ispunjava propisane uvjete izdaje se samo izvornik licencije.

(7) Licencija se izdaje na razdoblje od deset godina.

(8) Licencija i izvodi iz licencije za vozila nisu prenosivi.

(9) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije prijevoznik je dužan dokazati da ispunjava uvjete iz članka 15. ovoga Zakona.

(10) Zahtjev za obnovu licencije se podnosi najmanje dva mjeseca prije njenog isteka.

(11) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije, izdavatelj licencije će zahtjev odbiti rješenjem protiv kojega se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(12) Domaći prijevoznik koji prestane obavljati djelatnost prijevoza dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licencije najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti.

(13) Izvornik licencije nalazi se u sjedištu domaćeg prijevoznika.

(14) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač domaćeg prijevoznika dužan je u vozilu imati izvod iz licencije za unutarnji prijevoz ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz.

(15) Vozač autotaksi vozila dužan je u vozilu imati običnu presliku licencijske za obavljanje autotaksi prijevoza.

Promjena podataka

Članak 25.

(1) Domaći prijevoznik dužan je obavijestiti izdavatelja licencijske o svakoj promjeni podataka na temelju kojih je licencijska izdana, u roku od osam dana od dana promjene, pisanim ili elektroničkim putem.

(2) U slučaju promjene podataka iz stavka 1. ovoga članka izdaje se nova licencijska.

(3) Do izdavanja nove licencijske vrijedi postojeća licencijska.

(4) Nova licencijska izdaje se domaćem prijevozniku nakon vraćanja važeće licencijske i izdanih izvoda iz licencijske, koju se ukida zbog promjene podataka.

Potvrda za vozače iz trećih država

Članak 30.

(1) Ministarstvo rješenjem prijevozniku izdaje i ukida potvrdu za vozače iz članka 5. Uredbe (EZ) br. 1072/2009.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje potvrde i protiv rješenja o ukidanju potvrde iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih potvrda za vozače u elektroničkom obliku i ona je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(4) Prijevoznik ne smije povjeriti obavljanje prijevoza vozaču iz trećih država kojemu nije izdana potvrda iz stavka 1. ovoga članka.

Vrste prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 31.

Javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, *shuttle* prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz, mikroprijevoz ili kao posebni oblik prijevoza.

Obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 32.

(1) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu može obavljati prijevoznik koji za to ima važeću licencijsku iz članka 14. stavka 2. podstavka 2. ili licencijsku Zajednice za prijevoz putnika iz članka 28. ovoga Zakona.

(2) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao komunalni prijevoz putnika, županijski prijevoz putnika ili međuzupanijski prijevoz putnika.

(3) Prijevozi na županijskim i međuzupanijskim linijama obavljaju se kao putnički, ekspresni ili direktni prijevozi putnika.

(4) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu može se obavljati isključivo sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 19. ovoga Zakona.

(5) Izdavatelj dozvole za prijevoz ili davatelj koncesije ili tijelo nadležno za dodjelu prava na prijevoz obavljanjem javne usluge dužno je prije početka obavljanja prijevoza dostaviti primjerak dozvole te usklađene i odobrene vozne redove autobusnim kolodvorima na kojima su po voznim redovima predviđena zaustavljanja prijevoznika radi njihove javne objave i informiranja putnika, izrade Očevidnika polazaka i dolazaka sa/na autobusni kolodvor te vođenja evidencije o polascima i dolascima na kolodvor.

(6) Prijevoznik je dužan na zahtjev korisnika prijevoza Opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima. Prijevoznik je Opće uvjete prijevoza dužan javno objaviti na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način.

(7) Javni linijski prijevoz putnika na županijskim i međuzupanijskim linijama, na istoj liniji ili na dijelu linije (relaciji) može se obavljati i dodatnim vozilima.

(8) Pri obavljanju prijevoza na istoj liniji ili dijelu linije (relaciji) dodatnim vozilom dozvoljeno je izostavljanje određenih autobusnih kolodvora ili autobusnih stajališta iz voznog reda.

Pravni temelj za obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 33.

(1) Komunalni prijevoz putnika obavlja se temeljem ugovora sklopljenog između prijevoznika i jedinice lokalne samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja, sukladno odluci jedinice lokalne samouprave o komunalnom prijevozu, odredbama ovoga Zakona te odredbama Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

(2) Županijski prijevoz putnika obavlja se na temelju Uredbe (EZ) br. 1370/2007 kao javna usluga ili na temelju dozvole za prijevoz koju nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova izdaje upravno tijelo nadležno za promet jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja ili na temelju koncesije.

(3) Županijski prijevoz putnika može se obavljati na temelju dozvola ili na temelju koncesije samo do sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi sukladno Uredbi (EZ) br. 1370/2007 ili do sklapanja ugovora o integriranom prijevozu putnika.

(4) Međuzupanijski prijevoz putnika obavlja se temelje dozvole, koju izdaje Ministarstvo, a nakon provedenog postupka usklađivanja voznih redova.

(5) Mrežu linija za obavljanje županijskog linijskog prijevoza putnika na svom području, a u svrhu sklapanja ugovora o javnoj usluzi, određuje nadležno upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, na temelju analize prijevozne potražnje te analize prijevozne ponude drugih prometnih grana.

(6) Dvije ili više jedinica područne (regionalne) samouprave mogu, ovisno o prijevoznim potrebama i stanju na prijevoznom tržištu, zajednički potpisati ugovor o javnoj usluzi prijevoza i za međuzupanijske linije čija duljina u jednom smjeru prema daljinaru ne prelazi 100 kilometara.

(7) Ako su mreža linija ili dijelovi mreže linija iz stavka 5. ovoga članka obuhvaćeni dozvolama, odnosno voznim redovima u okviru koncesije za prijevoz po kojima se prometovalo na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, nadležno upravno županijsko tijelo za promet ili nadležno upravno tijelo za promet Grada Zagreba, prilikom sklapanja ugovora o javnoj usluzi, dužno je uvažiti stečena prava prijevoznika koji su obavljali prijevoz temeljem dozvola ili koncesija na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

(8) Ugovor o prijevozu kao javnoj usluzi iz ovoga članka može se sklopiti na rok koji nije duži od sedam godina.

(9) Sredstva za financiranje javne usluge iz stavka 2. ovoga članka osiguravaju se iz prodaje voznih karata i proračuna jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(10) Javnu uslugu iz stavka 2. ovoga članka mogu sufinancirati jedinice lokalne samouprave i Republika Hrvatska.

(11) Vlada Republike Hrvatske odlukom će utvrditi najviše iznose sufinanciranja, kao i mjerila te kriterije na temelju kojih će se sredstvima iz državnog proračuna s pozicija Ministarstva sufinancirati javna usluga iz stavka 2. ovoga članka, a u skladu sa stavkom 10. ovoga članka.

(12) Prilikom dodjele državnih potpora za javnu uslugu iz ovoga Zakona Ministarstvo će u skladu sa Zakonom o državnim potporama osigurati punu primjenu relevantnih pravila o državnim potporama u ovom području.

(13) Ministarstvo će osigurati sve prethodne uvjete i odrediti okvire nadzora i namjenskog korištenja sredstava za potrebe financiranja javne usluge.

(14) Vlada Republike Hrvatske može posebnom odlukom utvrditi povlaštenu cijenu karte za prijevoz redovitih učenika srednjih škola te mjerila i kriterije na temelju kojih će se ostvarivati pravo na financiranje odnosno sufinanciranje međuzupanijskog prijevoza redovitih učenika srednjih škola iz državnog proračuna s pozicija Ministarstva.

(15) Postupak provedbe sklapanja ugovora o javnim uslugama, načine izračuna intenziteta državne potpore i druga postupanja koja prethode sklapanju ugovora, isplatama iz državnog proračuna, praćenju izvršavanja ugovora o javni uslugama i nadzor nad namjenskim korištenjem sredstava državne potpore uredit će se uredbom Vlade.

(16) Ministar pravilnikom o obavljanju javnog prijevoza putnika u cestovnom prometu propisuje način i postupak usklađivanja autobusnih voznih redova, način sklapanja ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi, dokumentaciju koju je potrebno dostaviti prilikom dodjele prava

na prijevoz kao javnoj usluzi ili prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole, način registriranja, usklađivanja i odobravanja voznih redova za javni linijski prijevoz, način izdavanja dozvola za javni linijski prijevoz i obrazac dozvola za javni linijski prijevoz.

(17) Visinu i način ostvarivanja prava na besplatan otočni cestovni prijevoz propisuje ministar pravilnikom.

Daljinar i najmanje vozno vrijeme

Članak 35.

(1) Vozni redovi u javnom linijskom prijevozu putnika u unutarnjem cestovnom prometu izrađuju se isključivo na temelju daljinara i najmanjeg voznog vremena.

(2) Daljinar i najmanje vozno vrijeme utvrđuje Ministarstvo ili tijelo koje za to dobije javnu ovlast od Ministarstva.

(3) Daljinar i najmanje vozno vrijeme upisuju se u Elektroničku bazu podataka daljinara i najmanjih voznih vremena, koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(4) Ministar pravilnikom propisuje način određivanja daljinara i najmanjeg voznog vremena.

Vozne karte

Članak 36.

(1) Vozne karte prodaju se samo za one linije po kojima prijevoznik ima pravo obavljati prijevoz temeljem važećih ugovora ili dozvola, u skladu s važećim voznim redom i utvrđenim cjenikom.

(2) Putnici koji koriste javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu tijekom cijele vožnje moraju imati važeću voznu kartu kod sebe. Smatra se da putnik posjeduje voznu kartu ako je ima u tiskanom obliku, u digitalnom obliku (PDF) ili u aplikaciji za prodaju voznih karata.

(3) Na zahtjev inspektora cestovnog prometa ili druge osobe ovlaštene za nadzor putnik je dužan dati voznu kartu na uvid.

(4) Prijevoznik je dužan svakom putniku izdati voznu kartu sukladno odredbama ovoga Zakona.

Trajna obustava prijevoza

Članak 39.

(1) Ako prijevoznik ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na međužupanijskoj liniji, odnosno na županijskoj liniji kada županijski prijevoz nije reguliran ugovorom o javnoj usluzi, a za koje ima dozvolu ili koncesiju, dužan je izdavatelju dozvole ili davatelju koncesije podnijeti zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.

(2) Trajna obustava prijevoza na linijama u komunalnom i županijskom prijevozu, ako isti nije reguliran dozvolama ili koncesijom, regulirana je odredbama ugovora o javnoj usluzi kojim se regulira pravo na prijevoz.

(3) Izdavatelj dozvole ili davatelj koncesije, po primitku zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, donijet će rješenje o ukidanju dozvole ili voznog reda radi trajne obustave prijevoza.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka, može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Prijevoznik je dužan o trajnoj obustavi prijevoza na određenoj liniji izvijestiti javnost preko medija ili vlastite mrežne (web) stranice.

(6) O trajnoj obustavi prijevoza iz stavka 1. ovoga članka izdavatelj dozvole ili davatelj koncesije će bez odgode pisanim putem izvijestiti autobusne kolodvore koje je prijevoznik koristio po voznom redu, dostavom preslike rješenja iz stavka 3. ovoga članka, kao i inspekciju cestovnog prometa.

(7) Ako prijevoznik zbog neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz po dozvoli, odnosno voznom redu na županijskoj ili međužupanijskoj liniji uzastopce najmanje tri dana, gubi pravo obavljanja prijevoza na toj liniji ili voznom redu, prijevoz se trajno obustavlja, a dozvola odnosno vozni red prestaju važiti.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka izdavatelj dozvole donosi rješenje kojim se dozvola ukida.

(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu za županijske linije ili se može pokrenuti upravni spor za međužupanijske linije.

(10) Ako prijevoznik ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama stavka 7. ovoga članka na dijelu linije ili ne obavlja prijevoz na samo određenom polasku, rješenjem će se ukinuti samo taj dio linije ili samo određeni polazak.

Podvozarstvo

Članak 42.

(1) Prijevoznik može privremeno, na određenoj liniji u županijskom linijskom prijevozu ako je isti reguliran dozvolama za prijevoz i u međužupanijskom linijskom prijevozu, ne dulje od 180 dana tijekom jedne kalendarske godine, povjeriti obavljanje prijevoza putnika drugom prijevozniku koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, na temelju pisanog ugovora o podvozarstvu.

(2) U slučaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka nositelj dozvole dužan je nakon sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka ishoditi suglasnost izdavatelja dozvole.

(3) Za vrijeme obavljanja prijevoza suglasnost izdavatelja dozvole za obavljanje podvozarstva mora se nalaziti u vozilu i vozač je mora pokazati na zahtjev osobe koja je ovlaštena za nadzor.

(4) Podvozarstvo u prijevozu putnika koji se uređuje temeljem ugovora o koncesiji ili ugovora o javnoj usluzi uređuje se odredbama ugovora o koncesiji ili ugovora o javnoj usluzi kojim se uređuje pravo na prijevoz.

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika

Članak 44.

- (1) Posebni linijski prijevoz putnika može obavljati prijevoznik koji posjeduje licenciju za javni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika.
- (2) Posebni linijski prijevoz prijevoznik obavlja vozilima kategorije M1 kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto i vozilima kategorije M2 i M3, odnosno specijalnim cestovnim vozilima, na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika.
- (3) Popis putnika obvezni je i sastavni dio ugovora iz stavka 2. ovoga članka i prijevoznik ga za vrijeme prijevoza mora imati u vozilu.
- (4) Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza prijevoznik u vozilu mora imati presliku ugovora.
- (5) Prijevozniku je zabranjen prijevoz putnika iz stavka 1. ovoga članka koji nisu upisani u popis putnika.
- (6) Prijevoznik je dužan u roku od osam dana od dana sklapanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka dostaviti primjerak ugovora Ministarstvu za međuzupanijski posebni linijski prijevoz, odnosno upravnom tijelu županije ili Grada Zagreba nadležnom za poslove prometa za županijski posebni linijski prijevoz, koji vode Registar posebnih linijskih prijevoza.
- (7) Podaci iz Registara posebnih linijskih prijevoza unose se u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika i čine njegov sastavni dio.
- (8) Iznimno, u sklopu posebnog linijskog prijevoza putnika može se obavljati i prijevoz putnika koji nisu navedeni u popisu putnika iz stavka 3. ovoga članka u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoje organizirani javni linijski prijevoz putnika.
- (9) Za obavljanje prijevoza iz stavka 8. ovoga članka prijevoznik mora imati dozvolu koju za međuzupanijske linije izdaje Ministarstvo, a za županijske linije upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa ili upravno tijelo za promet Grada Zagreba, o čemu se odlučuje rješenjem.
- (10) Prilikom izdavanja dozvole iz stavka 9. ovoga članka izdavatelj dozvole dužan je utvrditi sljedeće:
 - vremensku i mjesnu dostupnost javnog linijskog cestovnog prijevoza, drugih oblika prijevoza putnika propisanih ovim Zakonom i prijevoza putnika iz drugih grana prometa
 - potrebe posebnih kategorija korisnika prijevoza
 - utjecaj na ekonomsku, stratešku i društvenu opstojnost postojećih linija i
 - mogućnosti rješavanja prijevoza putnika mikroprijevozom ili javnim linijskim prijevozom ugovorom o javnoj usluzi.

(11) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za županijske linije iz stavka 9. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu, a protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za međuzupanijske linije iz stavka 9. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(12) Ministar će pravilnikom iz članka 33. stavka 9. ovoga Zakona propisati obvezne elemente ugovora o posebnom linijskom prijevozu.

IV.e Autotaksi prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje autotaksi prijevoza putnika

Članak 47.

(1) Autotaksi prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se na temelju licencije za autotaksi prijevoz putnika i dozvole za autotaksi prijevoz putnika, sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(2) Pravne i fizičke osobe - obrtnici koji obavljaju autotaksi prijevoz, isključivo radi zaustavljanja u svrhu ukrcaja i iskrcaja putnika mogu koristiti stajališta namijenjena za vozila javnog prijevoza i autotaksi stajališta, a za vožnju mogu koristiti posebno obilježene prometne trake koje im daju prednost kretanja.

(3) Dozvolu za obavljanje autotaksi prijevoza iz stavka 1. ovoga članka rješenjem izdaje nadležno upravno tijelo za promet jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba. Pravna ili fizička osoba - obrtnik može dobiti dozvolu više jedinica lokalne samouprave ako zadovoljava sve uvjete propisane ovim Zakonom.

(4) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka izdat će se pravnoj ili fizičkoj osobi - obrtniku koja ima važeću licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza u unutarnjem cestovnom prometu u trenutku predaje zahtjeva za izdavanje dozvole.

(5) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb ne može ograničiti broj izdanih dozvola na svom području.

(6) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb može donijeti propis kojim utvrđuje lokacije i opremljenost autotaksi stajališta, način njihova korištenja, kao i visinu naknade za izdavanje dozvola.

(7) Najviša naknada za izdavanje dozvole ne može biti viša od jedne desetine prosječne mjesečne isplaćene netoplaće u pravnim osobama u jedinici lokalne samouprave, odnosno Gradu Zagrebu za posljednji mjesec za koji su objavljeni podaci, a koji prethodi podnošenju zahtjeva za izdavanje dozvole.

(8) »Naknada za izdavanje dozvole iz stavka 7. ovoga članka naplaćuje se ovisno o najvećem broju vozila kojima se planira obavljati autotaksi prijevoz putnika, i to tako da se za jedno do dva vozila naplaćuje iznos kao za jednu dozvolu, za tri do deset vozila naplaćuje se iznos kao za šest dozvola, za 11 do 50 vozila naplaćuje se iznos kao za 30 dozvola, za 51 do 100 vozila naplaćuje se iznos kao za 70 dozvola, a za više od 100 vozila naplaćuje se iznos kao za 100 dozvola.

(9) Jedinice lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su voditi evidenciju o izdanim autotaksi dozvolama, a koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(10) Pravna osoba ili fizička osoba - obrtnik podnosi jedinici lokalne samouprave, odnosno Gradu Zagrebu zahtjev za izdavanje dozvole u pisanom ili u elektroničkom obliku. Uz zahtjev treba priložiti presliku važeće licencijske za obavljanje autotaksi prijevoza putnika.

(11) Ako je omogućeno izdavanje dozvole u elektroničkom obliku, svi potrebni dokazi prilažu se u elektroničkom obliku.

(12) Ako podnositelj urednog zahtjeva ispunjava propisane uvjete, nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba izdaje rješenje o dozvoli za obavljanje autotaksi prijevoza te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik dozvole.

(13) Nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba dužno je odlučiti o zahtjevu za izdavanje dozvole i donijeti odgovarajuće rješenje u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(14) Ako nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba ne odluči o zahtjevu u navedenom roku, po zahtjevu će postupati Ministarstvo, koje će donijeti odgovarajuće rješenje u roku od idućih 15 dana, u kojem slučaju se naknada za izdavanje dozvole iz stavka 7. ovoga članka uplaćuje u korist državnog proračuna Republike Hrvatske.

(15) Dozvola se izdaje na razdoblje od pet godina, a najdulje do dana isteka licencijske.

(16) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

(17) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole autotaksi prijevoznik dužan je dokazati da ispunjava uvjete za dobivanje licencijske za obavljanje autotaksi prijevoza putnika. Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se najkasnije dva mjeseca prije isteka roka njezina važenja.

(18) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu dozvole, nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba zahtjev će odbiti rješenjem protiv kojega se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(19) Izvornik dozvole nalazi se u sjedištu autotaksi prijevoznika.

(20) Prilikom obavljanja autotaksi prijevoza, odnosno tijekom vožnje vozač autotaksi prijevoznika dužan je u vozilu imati presliku dozvole.

(21) Sve izdane dozvole i licencijske za autotaksi prijevoz putnika te podatke o vozilima kojima se obavlja autotaksi prijevoz izdavatelji licencijske i dozvola dužni su upisati u Bazu izdanih licencijske i dozvola za autotaksi prijevoz, koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

(22) Nadzor nad obavljanjem autotaksi prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu provodi Ministarstvo, službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i ministarstva nadležnog za financije, službenici Carinske uprave (u daljnjem tekstu: Carinska uprava) te komunalni i/ili prometni redari jedinice lokalne samouprave na čijem području se autotaksi prijevoz obavlja.

(23) U obavljanju nadzora iz stavka 22. ovoga članka komunalni i/ili prometni redari jedinice lokalne samouprave, službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i Carinske uprave imaju ovlast pregleda dokumentacije, licencije, dozvola, vozila i vozača.

(24) U slučaju utvrđenih nepravilnosti službenici iz stavka 22. ovoga članka obvezni su o tome sastaviti pisano izvješće i dostaviti ga inspekciji cestovnog prometa na daljnje postupanje.

(25) Ministar će pravilnikom iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona propisati način vođenja evidencije o izdanim autotaksi dozvolama.

IV.f Mikroprijevoz

Obavljanje mikroprijevoza

Članak 50.

(1) Mikroprijevoz može obavljati prijevoznik koji posjeduje licenciju za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licenciju za autotaksi prijevoz ili licenciju za djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika, temeljem odredbi odluke jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu te temeljem odredbi ovoga Zakona.

(2) Mikroprijevoz prijevoznik obavlja vozilima kategorije M1 ili vozilima kategorije M2, pod uvjetima propisanim odlukom jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu.

(3) Mikroprijevoz prijevoznik obavlja radi zadovoljavanja prijevoznih potreba stanovništva u ruralnim i slabo naseljenim područjima, tamo gdje nije organiziran javni linijski prijevoz putnika, sukladno voznom redu koji je prilagođen osobama koje traže prijevoz.

(4) Mikroprijevoz se obavlja na temelju ugovora potpisanog između naručitelja prijevoza i prijevoznika, a u skladu s odredbama odluke jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu.

(5) Za vrijeme obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka vozač mora kod sebe imati presliku ugovora o mikroprijevozu.

(6) Odlukom jedinice lokalne samouprave o mikroprijevozu određuju se potrebe za mikroprijevozom te način podmirenja troškova prijevoza.

(7) Naručitelj prijevoza iz stavka 4. ovoga članka može biti isključivo tijelo državne uprave, jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravna osoba koju je osnovalo tijelo državne uprave i/ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave i pravna osoba kojoj su tijela državne uprave i/ili jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave temeljem posebne odluke ili ugovora povjerile organiziranje mikroprijevoza na svom području.

(8) Jedinica lokalne samouprave, ako ujedno nije i naručitelj prijevoza, mora dati pisanu suglasnost na ugovor iz stavka 4. ovoga članka.

(9) Ugovor o pružanju usluge mikroprijevoza može imati karakter ugovora o pružanju javnih usluga.

(10) U slučaju iz stavka 9. ovoga članka ugovor mora sadržavati minimalno elemente koji su propisani Uredbom (EZ) br. 1370/2007 i Uredbom (EU) 2016/2338.

(11) Mikroprijevoz se može organizirati i na relacijama na kojima postoji javni linijski prijevoz u dane kada javni linijski prijevoz ne prometuje (npr. za vrijeme kada nema nastave, u dane vikenda, blagdana i sl.).

IV.g Posebni oblici prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje posebnih oblika prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 51.

(1) Način obavljanja posebnih oblika prijevoza putnika cestovnim turističkim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom, obavljanje privremenog supstitucijskog prijevoza cestovnim prijevoznim sredstvima umjesto prijevoznih sredstava drugih prometnih grana, rješenjem, a na zahtjev prijevoznika, određuje nadležno upravno tijelo za promet u jedinici lokalne samouprave, odnosno Gradu Zagrebu.

(2) Posebni oblik prijevoza mora se obavljati u skladu s rješenjem iz stavka 1. ovoga članka čiju presliku vozač mora imati kod sebe za vrijeme obavljanja prijevoza.

(3) Na rješenje iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(4) Iznajmljivanje vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza prijevoznik obavlja isključivo na temelju licencije, sukladno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 16. ovoga Zakona, a vozači moraju zadovoljiti uvjete propisane pravilnikom iz članka 33. stavka 9. ovoga Zakona.

(5) Prijevoz iz stavka 4. ovoga članka može obavljati prijevoznik koji posjeduje važeću licenciju za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika ili licenciju za autotaksi prijevoz ili licenciju za posebne oblike prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika.

Dozvola Zajednice za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika

Članak 63.

(1) Dozvolu Zajednice u Republici Hrvatskoj izdaje Ministarstvo, na zahtjev prijevoznika. Dozvola se izdaje sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole Zajednice nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Međunarodni linijski prijevoz putnika na području država članica prijevoznik može obavljati isključivo na temelju dozvole Zajednice i u skladu s tom dozvolom.

(4) Prije izdavanja dozvole Zajednice prijevoznik je obavezan pribaviti suglasnost svih autobusnih kolodvora koje koristi po voznom redu o raspoloživosti slobodnih perona i o

mogućnosti prihvata i otpreme autobusa i putnika na liniji, radi obavljanja prijevoza temeljem te dozvole.

Tranzitni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 65.

- (1) Tranzitni linijski prijevoz putnika preko teritorija Republike Hrvatske prijevoznik može obavljati na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske, u skladu s dozvolom i njezinim sastavnim dijelovima (itinerarom, cjenikom i voznim redom), o čemu se odlučuje rješenjem.
- (2) Pri obavljanju tranzitnog linijskog prijevoza putnika preko teritorija Republike Hrvatske prijevoznik u autobusu mora imati izvornik dozvole koja glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojeg glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora o podvozarstvu, ovjeren kod javnog bilježnika.
- (3) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Na izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 64. ovoga Zakona.

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika između Republike Hrvatske i trećih država

Članak 69.

- (1) Posebni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država prijevoznik može obavljati isključivo autobusima, na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika te na osnovi dozvole koju izdaje Ministarstvo, o čemu se odlučuje rješenjem.
- (2) Popis putnika obvezni je sastavni dio ugovora.
- (3) Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika.
- (4) Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis putnika u posebnom linijskom prijevozu iz stavka 2. ovoga članka.
- (5) Prijevoznik je dužan Ministarstvu prijaviti ugovor o obavljanju posebnog linijskog prijevoza putnika iz stavka 1. ovoga članka u roku od osam dana od dana njegova potpisivanja.
- (6) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (7) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih dozvola za obavljanje posebnih linijskih prijevoza iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Ministarstvo će evidenciju iz stavka 7. ovoga članka učiniti javno dostupnom preko svoje mrežne (web) stranice.

(9) Evidencija iz stavka 7. ovoga članka može biti dio baza podataka u Nacionalnom registru cestovnih prijevoznika.

VI.c Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Način obavljanja povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 70.

(1) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica te između Republike Hrvatske i trećih država može se obavljati kao kružna vožnja zatvorenih vrata, putovanje punog autobusa u polasku i praznog u povratku, putovanje praznog autobusa u polasku i punog u povratku te kao prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama, o čemu treba unijeti bilješku u odgovarajuću rubriku putnog lista.

(2) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica prijevoznik obavlja sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014.

(3) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje su stranke potpisnice INTERBUS ugovora prijevoznik obavlja sukladno odredbama toga Ugovora.

(4) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje nisu stranke potpisnice INTERBUS ugovora prijevoznik obavlja sukladno dvostranim (bilateralnim) ugovorima između država i sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 2. ovoga članka kao kabotažu, dužan je za takve prijevoze popunjavati putni list iz kojeg mora biti razvidno polazno i odredišno mjesto te datum početka i završetka prijevoza.

(6) Popunjene putne listove prijevoznik je dužan vratiti Ministarstvu najkasnije do desetog dana tekućeg mjeseca za protekli mjesec.

(7) Povremeni prijevoz putnika iz stavka 4. ovoga članka obavlja se bez dozvole kod sljedećih vrsta prijevoza:

1. kružne vožnje zatvorenih vrata, pri čemu se ista skupina putnika prevozi istim autobusom na cijelom putovanju i vraća na polazno mjesto. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište

2. vožnje koja se obavlja s putnicima pri polaznoj vožnji, a praznim autobusom pri povratnoj vožnji. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište

3. vožnje pri kojoj se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici preuzimaju na istom mjestu, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

– putnici čine skupinu formiranu na temelju ugovora o prijevozu, koji je sklopljen prije njihova dolaska u Republiku Hrvatsku. Putnici se prevoze u državu u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište

– putnike je isti prijevoznik prethodno dovezao na teritorij Republike Hrvatske, te ih preuzima i odvozi natrag na teritorij države u kojoj ima sjedište/prebivalište ili

– putnici su pozvani da doputuju na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, pri čemu troškove prijevoza snosi fizička ili pravna osoba koja ih je pozvala. Putnici moraju činiti jedinstvenu skupinu koja nije nastala samo zbog tog putovanja. Prijevoznik prevozi putnike na teritorij države u kojoj ima sjedište/prebivalište

4. tranzitne vožnje preko teritorija Republike Hrvatske, ako su u vezi s povremenim prijevozom i

5. prijevoza praznih autobusa, koji se koriste isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili zamjenu oštećenog autobusa.

(8) Dozvola je potrebna za:

1. ulazak praznog autobusa u Republiku Hrvatsku radi preuzimanja skupine putnika te za prijevoz te skupine na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 7. točke 3. ovoga članka i

2. obavljanje ostalih povremenih prijevoza putnika.

(9) Domaći prijevoznik mora imati dozvolu za povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu ako je međunarodni povremeni prijevoz u pojedinim državama dozvoljen isključivo na temelju dozvole, o čemu se odlučuje rješenjem.

(10) Dozvolu za obavljanje povremenog prijevoza putnika iz stavka 9. ovoga članka domaćem prijevozniku, na njegov zahtjev, izdaje Ministarstvo.

(11) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za povremeni prijevoz putnika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) U slučaju prijevoza iz stavka 4. ovoga članka, primjenjujući načelo reciprociteta, međunarodnim ugovorom može se definirati da se povremeni prijevoz putnika može obavljati osobnim automobilima kapaciteta sedam + jedno ili osam + jedno putničko mjesto, ako je u takva vozila ugrađen tahograf koji se mora koristiti sukladno Uredbi (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL L 60, 28. 2. 2014.) i o čemu se mora voditi propisana evidencija rada za mobilne radnike.

Obavljanje izvanrednog prijevoza tereta

Članak 77.

- (1) Izvanredni prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa važećih u Republici Hrvatskoj.
- (2) Za obavljanje izvanrednog prijevoza tereta u cestovnom prometu domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije moraju imati dozvolu za izvanredni prijevoz.
- (3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka tijekom prijevoza prijevoznik mora imati u vozilu i dozvola mora biti pravilno popunjena.
- (4) Strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije iz stavka 2. ovoga članka, koji su pribavili dozvolu za izvanredni prijevoz, ne moraju imati ostale dozvole za prijevoz tereta propisane ovim Zakonom.
- (5) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka rješenjem izdaje, kao javnu ovlast, društvo Hrvatske ceste d. o. o., na temelju zahtjeva koji prijevoznik podnosi preko pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu ili neposredno izdavatelju, sukladno propisanoj proceduri.
- (6) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode inspekcija cestovnog prometa Ministarstva, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove i društvo Hrvatske ceste d. o. o.
- (7) Kontrolu iz stavka 6. ovoga članka na graničnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora, inspekcija cestovnog prometa Ministarstva, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove i društvo Hrvatske ceste d. o. o.
- (8) Ako se kontrolom iz stavaka 6. i 7. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i/ili dimenzije vozila premašuju dozvoljene veličine, troškove kontrole snosi vozač prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske, do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.
- (9) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole, platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ako se ona utvrdi.
- (10) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za izvanredni prijevoz može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 78.

(1) Na teritoriju Republike Hrvatske dopušteno je korištenje vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici pod uvjetom da:

- se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača, i nije mu priložen ugovor o djelu sklopljen s istim prijevoznikom koji se odnosi na vozačko i pomoćno osoblje

- vozilo u najmu koristi samo najmoprimac za vrijeme trajanja ugovora o najmu
- unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca ili najmoprimac osobno.

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se predloženjem sljedećih dokumenata, u papirnatom ili elektroničkom obliku, koji se moraju nalaziti u vozilu:

- ugovorom o najmu ili ovjerenom preslikom ugovora o najmu u kojem su, među ostalim navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datumu sklapanja, trajanju ugovora te podaci o vozilu ili
- u slučaju kada vozač nije najmoprimac, u vozilu se mora nalaziti ugovor o radu ili ovjerena preslika ugovora o radu u kojem su navedeni podaci o najmoprimcu i vozaču, datumu sklapanja, roku trajanja ugovora o radu ili posljednji obračunski platni listić ili obrazac prijave vozača na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(3) Dokumenti iz stavka 2. ovoga članka mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentom koji izdaje nadležno tijelo države članice.

Teretni list

Članak 79.

(1) Za vrijeme obavljanja prijevoza tereta u unutarnjem cestovnom prometu u vozilu se mora nalaziti ispravno popunjeni teretni list.

(2) Teretni list iz stavka 1. ovoga članka vozač teretnog vozila u slučaju kontrole dužan je pokazati osobi ovlaštenoj za nadzor.

(3) Teretni list mora biti usklađen s odredbama članka 4. stavka 1. točke 54. ovoga Zakona.

Raspodjela stranih dozvola

Članak 82.

(1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavljaju komore, kao javnu ovlast, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:

- broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće ovjerene vjerodostojne preslike licencije Zajednice
- kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u pojedine EURO ekološke norme
- broj zaposlenih vozača
- broj ispravno iskorištenih i vraćenih dozvola u određenom promatranom razdoblju

– visina ostvarenoga godišnjeg prometa po vozilu i

– broj i vrsta izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) O raspodjeli stranih dozvola komore donose rješenje protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(4) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i mrežnim (web) stranicama Ministarstva i komora.

(5) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, rješenje o raspodjeli dozvola Europske konferencije ministara prometa – CEMT donosi Ministarstvo, a raspodjelu obavljaju komore kao javnu ovlast.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Ministar pravilnikom propisuje način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima.

Obveze komora

Članak 83.

(1) Komore su dužne Ministarstvu dostavljati izvješće o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola po pojedinim državama i prijevoznicima.

(2) Ministar pravilnikom iz članka 82. stavka 7. ovoga Zakona propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za strane dozvole i troškove raspodjele

Članak 84.

(1) Prijevoznik plaća naknadu za stranu dozvolu i naknadu za troškove postupka raspodjele strane dozvole.

(2) Ministar pravilnikom iz članka 82. stavka 7. ovoga Zakona utvrđuje visinu naknade za stranu dozvolu i visinu naknade za trošak postupka raspodjele strane dozvole.

(3) Naknada za strane dozvole prihod je državnog proračuna, a naknada za troškove postupka raspodjele stranih dozvola prihod je komora.

Korištenje stranih dozvola

Članak 86.

(1) Prijevoznik može dobivene strane dozvole koristiti samo za vozila za koja ima važeću ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za prijevoz tereta.

- (2) Prijevoznik stranu dozvolu mora imati u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza tereta.
- (3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.
- (4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.
- (5) Ministarstvo će rješenjem ukinuti stranu dozvolu prijevozniku ako dozvolu ne koristi u skladu s njezinom namjenom ili ako je ustupi drugom prijevozniku ili ako prijevoznik prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih za njezino izdavanje.
- (6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dozvole za stranog prijevoznika i prijevoznika Europske unije

Članak 87.

- (1) Strani prijevoznik može obavljati prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku i iz Republike Hrvatske ako ima dozvolu za prijevoz tereta koju donošenjem rješenja izdaje Ministarstvo, odnosno bez dozvole ako je tako određeno međunarodnim ugovorom ili propisima Europske unije.
- (2) Odredbe stavka 1. ovoga članka važe i za prijevoznika Europske unije koji obavlja prijevoz tereta iz trećih država u Republiku Hrvatsku i obrnuto, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.
- (3) Ako strani prijevoznik ili prijevoznik Europske unije obavlja međunarodni prijevoz tereta vučnim i priključnim vozilom (skupom vozila) različitih država registracije, mora imati dozvolu samo za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.
- (4) Dozvola za prijevoz tereta iz stavka 1. ovoga članka nije prenosiva na drugog prijevoznika.
- (5) Dozvola za prijevoz tereta iz stavka 1. ovoga članka mora biti pravilno popunjena i nalaziti se u stranom vozilu za cijelo vrijeme trajanja vožnje na teritoriju Republike Hrvatske.
- (6) Kontrolu ispravnosti dozvole obavljaju Carinska uprava i inspekcija cestovnog prometa Ministarstva.
- (7) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za prijevoz tereta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (8) Uz dozvolu iz stavka 1. ovoga članka strani prijevoznik dužan je priložiti pravilno popunjeni teretni list za međunarodni prijevoz tereta koji prati teret u prijevozu za koji se dozvola koristi ili se koristila.
- (9) Pravna ili fizička osoba koja vrši utovar ili istovar tereta dužna je provjeriti ispravnost korištenja dozvole za međunarodni prijevoz tereta i svaku uočenu nepravilnost prijaviti tijelima nadležnim za nadzor.

Posebne dozvole

Članak 88.

(1) Inspekcija cestovnog prometa Ministarstva ili Carinska uprava mogu stranom prijevozniku izdati, uz plaćanje naknade za njezino izdavanje, posebnu dozvolu za obavljanje međunarodnog bilateralnog ili tranzitnog prijevoza tereta ako Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu s državom u kojoj je strano vozilo registrirano ili s tom državom nema razmijenjene dozvole.

(2) Inspekcija cestovnog prometa Ministarstva ili Carinska uprava izdaje dozvolu iz stavka 1. ovoga članka vozaču stranog prijevoznika, na ulazu u Republiku Hrvatsku.

IX. KABOTAŽA

Kabotaža za stranog prijevoznika

Članak 90.

(1) Strani prijevoznik ne može obavljati unutarnji prijevoz (kabotažu) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju rješenjem izdaje Ministarstvo.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za kabotažu nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, strani prijevoznik može obavljati unutarnji prijevoz u putničkom prometu kao kružnu vožnju zatvorenih vrata grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.

Kabotaža u prijevozu putnika za prijevoznike Europske unije

Članak 91.

Prijevoznik Europske unije može obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ) br. 1073/2009.

Kabotaža u prijevozu tereta za prijevoznika Europske unije

Članak 92.

Prijevoznik Europske unije može obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009.

XII. UGOVORI U CESTOVNOM PRIJEVOZU

Opće odredbe o ugovorima u cestovnom prijevozu

Članak 97.

(1) Ugovorima u cestovnom prijevozu, u smislu ovoga Zakona, smatraju se:

- ugovor o javnom linijskom prijevozu putnika u komunalnom prometu
- ugovor o prijevozu putnika kao javnoj usluzi
- ugovor o posebnom linijskom prijevozu putnika
- ugovor o *shuttle* prijevozu putnika
- ugovor o povremenom prijevozu putnika
- ugovor o posebnom obliku prijevoza putnika
- ugovor o mikroprijevozu
- ugovor o prijevozu tereta
- ugovor o pružanju agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu
- ugovor o pružanju kolodvorskih usluga
- ugovor o prodaji autobusnih karata
- ugovor o integriranom prijevozu putnika i
- ostali ugovori kojima se reguliraju prava i obveze prijevoznika i naručitelja prijevoza ili drugih ugovornih strana sukladno ovom Zakonu.

(2) Na prava i obveze ugovornih strana u ugovorima iz stavka 1. ovoga članka koje nastanu u obavljanju prijevoza putnika i tereta u cestovnom prometu te u obavljanju drugih djelatnosti reguliranih ovim Zakonom na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju osnove obveznih odnosa, odredbe međunarodnih ugovora i konvencija čiji je potpisnik Republika Hrvatska.

(3) Ugovori iz stavka 1. ovoga članka zaključuju se u pisanoj formi, moraju se čuvati u poslovnim prostorijama ugovornih strana i moraju se dati na uvid inspektoru cestovnog prometa na njegov zahtjev.

(4) Ugovori iz stavka 1. ovoga članka koji se odnose na pružanje usluga prijevoza u cestovnom prometu najmanje moraju sadržavati: naziv naručitelja prijevoza, naziv prijevoznika, relaciju prometovanja, cijenu i rok plaćanja.

(5) Rok plaćanja prijevoznih usluga određen ugovorom sastavljenim na način iz stavka 4. ovoga članka ne može biti duži od 30 dana od dana izdavanja računa za prijevozne usluge, a nikako ne duži od 60 dana od dana izvršenja prijevoza.

(6) Naručitelj prijevoza i prijevoznik za svaki prijevozni posao obvezni su sklopiti pisani ugovor o prijevozu sukladno stavcima 4. i 5. ovoga članka.

(7) Ako se ugovorne strane o tome usuglase, rok plaćanja definiran ugovorom iz stavka 1. ovoga članka može biti i kraći od roka određenog odredbama stavka 5. ovoga članka.

(8) Ako naručitelj prijevoza ne plati naknadu za prijevoz u roku određenom ugovorom, a u skladu s ovim Zakonom, za plaćanje naknade za prijevoz zajedno s naručiteljem odgovara pošiljatelj ili primatelj, koji nije istodobno i naručitelj prijevoza.

(9) Pošiljatelj ili primatelj dužan je platiti naknadu za prijevoz u roku od 30 dana od primitka poziva od strane prijevoznika koji je stvarno obavio prijevoz, a kojim pozivom prijevoznik traži plaćanje naknade za prijevoz, što prijevoznik dokazuje odgovarajućim dokumentom.

(10) Ako prijevoznik izda jedinstveni račun za usluge prijevoza izvršene u tekućem mjesecu, rok za plaćanje naknade za prijevoz iz stavka 5. ovoga članka počinje teći nakon posljednje izvršene usluge u tekućem mjesecu.

Obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima

Članak 99.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima može obavljati pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i koja ima u vlasništvu ili u zakupu objekt autobusnog kolodvora te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti, o čemu se odlučuje rješenjem.

(2) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može se obavljati neprekidno tijekom cijele godine ili u određenom vremenskom razdoblju tijekom godine, o čemu je autobusni kolodvor dužan pisanim putem obavijestiti izdavatelja licencije i to javno objaviti, obvezno putem svojih mrežnih (web) stranica te putem ostalih kanala informiranja.

(3) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(4) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 1. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona
- stručna osposobljenost osobe odgovorne za obavljanje kolodvorske djelatnosti i
- opremljenost autobusnog kolodvora sukladno uvjetima iz pravilnika donesenog temeljem stavka 10. ovoga članka.

(5) Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije.

(6) Pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru donosi cjenik kolodvorskih usluga kojeg je dužan pridržavati se.

(7) O pružanju kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima između prijevoznika i osoba iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor o pružanju kolodvorskih usluga, sukladno odredbama ovoga Zakona kojima se reguliraju ugovori u cestovnom prijevozu.

(8) Na rješenje o izdavanju licencije iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(9) Izdane licencije iz stavka 1. ovoga članka izdavatelji upisuju u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

(10) Ministar pravilnikom utvrđuje opremljenost autobusnih kolodvora te usluge koje se obavljaju u sklopu kolodvorske djelatnosti na autobusnim kolodvorima.

Obveza korištenja autobusnih kolodvora i putničkih terminala utvrđenih voznim redom

Članak 100.

- (1) U mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na županijskim, međuzupanijskim i međunarodnim linijama dužan je koristiti se tim autobusnim kolodvorom, osim na linijama kraćim od 40 kilometara.
- (2) Prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika u komunalnom linijskom prijevozu dužan je koristiti putničke terminale određene Odlukom o organizaciji javnog prijevoza putnika ili drugim aktom jedinice lokalne samouprave na čijem području se takav prijevoz organizira i obavlja.
- (3) Kada ima sklopljen ugovor o pružanju kolodvorskih usluga s autobusnim kolodvorom i ako autobusni kolodvor ima za to potrebne kapacitete, prijevoznik iz stavka 2. ovoga članka za prihvat i otpremu putnika na linijama komunalnog prijevoza može se koristiti i tim kolodvorom.

Obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima

Članak 102.

- (1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima može obavljati pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt teretnog kolodvora te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti, o čemu se odlučuje rješenjem.
- (2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.
- (3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 1. ovoga članka su:
 - dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona
 - stručna osposobljenost osobe odgovorne za obavljanje kolodvorske djelatnosti
 - odgovarajuća površina za parkiranje vozila, u skladu s posebnim propisom, u vlasništvu ili najmu
 - prostor i mehanizacija za pretovar tereta
 - prostor za skladištenje tereta
 - povezanost kolodvora s najmanje još jednom prometnom granom, osim cestovne i
 - prostor za carinske, otpremničke i agencijske poslove.
- (4) Teretni kolodvor obavlja poslove prihvata, utovara, istovara, pretovara, otpremanja, parkiranja i osiguranja teretnih vozila.
- (5) Teretni kolodvor mora biti opremljen i osposobljen za prihvat, otpremu i carinjenje svih vrsta tereta ili samo određenih vrsta tereta, što je obvezno naznačiti u rješenju kojim se odlučuje o izdavanju licencije iz stavka 1. ovoga članka.
- (6) Protiv rješenja kojim se odlučuje o izdavanju licencije iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(7) Izdane licencije iz stavka 1. ovoga članka izdavatelji upisuju u Nacionalni registar cestovnih prijevoznika.

Provedba mjera u slučaju krize na prijevoznom tržištu

Članak 104.

(1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na prijevoznom tržištu unutarnjeg ili međunarodnog prijevoza putnika i tereta Ministarstvo može Vladi Republike Hrvatske predložiti mjere za otklanjanje posljedica i suzbijanje te krize ili ozbiljnih poremećaja na prijevoznom tržištu.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu biti organizacijske, tehnološke, tehničke, pravne, ekonomske i druge mjere, donesene u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima kojima se regulira djelatnost prijevoza u cestovnom prometu, kao i ostalim posebnim propisima Republike Hrvatske i Europske unije.

(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka moraju biti usklađene s odredbama Uredbe (EEZ) br. 3916/90.

Krizni odbor i njegove nadležnosti

Članak 105.

(1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prijevoza tereta ili putnika u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja prijevoza između država članica i/ili kabotaže, Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Europskoj komisiji za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika te dostaviti informacije o mjerama koje namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.

(2) Mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati najviše šest mjeseci, s mogućnošću jednokratnog produljenja za još šest mjeseci.

(3) Kriza, odnosno ozbiljni poremećaji iz stavka 1. ovoga članka znače pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak prijevozne ponude nad prijevoznom potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstojnosti značajnijeg broja cestovnih prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja takvog stanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske će u slučaju stanja iz stavka 1. ovoga članka osnovati Krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad, ministarstva nadležnog za gospodarstvo i od predstavnika strukovnih udruga prijevoznika. Krizni odbor, kojemu je na čelu predstavnik Ministarstva, predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.

(5) Krizni odbor surađuje s odgovarajućim tijelima drugih država članica.

(6) Nadležnost Kriznog odbora iz stavka 4. ovoga članka odgovarajuće se odnosi i na unutarnje tržište cestovnog prijevoza tereta i putnika.

Laki prekršaji pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika

Članak 111.

(1) Lakim prekršajem pravne osobe ili fizičke osobe – obrtnika smatra se:

- ako domaći prijevoznik danom dostave licencije započne obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji nisu navedeni u licenci (članak 24. stavak 1.)
- ako domaći prijevoznik započne obavljati prijevoz vozilima za koja nema izvod iz licencije ili ako autotaksi prijevoznik započne obavljati autotaksi prijevoz vozilima koja nisu upisana u evidenciju iz članka 14. stavka 7. ovoga Zakona (članak 24. stavak 2.)
- ako domaći prijevoznik ne obavijesti izdavatelja licencije o svakoj promjeni podataka na temelju kojih je licencija izdana, u roku od osam dana od dana promjene (članak 25. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 19. ovoga Zakona (članak 32. stavak 4.)
- ako prijevoznik ne izda svakom putniku voznu kartu sukladno odredbama članka 36. stavka 1. ovoga Zakona (članak 36. stavak 4.)
- ako prijevoznik ne izvijesti bez odgode autobusni kolodvor, odnosno putnički terminal s kojeg započinje prijevoz po voznom redu u slučaju nemogućnosti održavanja polaska ili o zakašnjenju u polasku duljem od 15 minuta na županijskoj liniji, odnosno 30 minuta na međuzupanijskoj liniji (članak 37. stavak 1.)
- ako prijevoznik o privremenom prekidu prijevoza iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona ne izvijesti javnost sredstvima javnog priopćavanja ili preko svoje mrežne (web) stranice odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale (članak 38. stavak 2.)
- ako prijevoznik o trajnoj obustavi prijevoza iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona na određenoj liniji ne izvijesti javnost putem medija ili vlastite mrežne (web) stranice (članak 39. stavak 5.)
- ako prijevoznici koji zajednički obavljaju prijevoz, isti prijevoz ne obavljaju sukladno odredbama ugovora o zajedničkom obavljanju prijevoza, odredbama ovoga Zakona te uvjetima iz dozvole (članak 40. stavak 8.)
- ako prijevoznik trajno obustavi međunarodni linijski prijevoz putnika prije nego što Ministarstvo donese rješenje o ukidanju dozvole (članak 67. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica suprotno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe Komisije (EU) br. 361/2014 (članak 70. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje su stranke potpisnice INTERBUS ugovora suprotno odredbama toga ugovora (članak 70. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje nisu stranke potpisnice INTERBUS ugovora suprotno dvostranim (bilateralnim) ugovorima između država i suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 70. stavak 4.)

– ako domaći prijevoznik ne popunjava putni list prilikom obavljanja povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica kao kabotaže (članak 70. stavak 5.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru nema vlastitu mrežnu (web) stranicu ili ako na njoj nema prikaz svih važećih voznih redova i svih ostalih informacija relevantnih za pravodobno i potpuno informiranje putnika (članak 98. stavak 8.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa u predviđenom radnom vremenu kolodvora (članak 101. stavak 1.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru ne izvjesti inspekciju cestovnog prometa Ministarstva o neobavljanju prijevoza na odobrenim linijama i o obavljanju prijevoza suprotno izdanim dozvolama te o svim ostalim nepravilnostima u obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika, do desetog dana u tekućem mjesecu za protekli mjesec (članak 101. stavak 2.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom ili teretnom kolodvoru pruža kolodvorske usluge tako da iste usluge nisu dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima (članak 103. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 3980,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 3980,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 390,00 do 920,00 eura.

Laki prekršaji fizičkih osoba – vozača

Članak 112.

(1) Lakim prekršajem fizičke osobe – vozača smatra se:

– ako vozač državljanin države članice nema vozačku dozvolu u koju je upisana oznaka Unije »95« ili kvalifikacijsku karticu vozača u koju je upisana oznaka Unije »95« (članak 12. stavak 6.)

– ako vozač državljanin treće države koji upravlja teretnim vozilom nema vozačku dozvolu, kvalifikacijsku karticu vozača ili potvrdu za vozače u koje je upisana oznaka Unije »95« (članak 12. stavak 7.)

– ako vozač u vozilu tijekom prijevoza nema potvrdu da vozilo zadovoljava posebne uvjete iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona (članak 13. stavak 5.)

– ako tijekom prijevoza vozač domaćeg prijevoznika u vozilu nema izvod iz licencije za unutarnji prijevoz ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz (članak 23. stavak 14.)

– ako tijekom prijevoza vozač autotaksi vozila u vozilu nema običnu presliku licencije za obavljanje autotaksi prijevoza (članak 23. stavak 15.)

– ako vozač autotaksi vozila prilikom obavljanja autotaksi prijevoza odnosno tijekom vožnje u vozilu nema običnu presliku dozvole za autotaksi prijevoz (članak 47. stavak 20.)

– ako vozač prijevoznika u vozilu nema dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od prijevoza iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona (članak 89. stavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se vozač motornog vozila novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 130,00 eura.

Teški prekršaji pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika

Članak 113.

(1) Teškim prekršajem pravnih osoba i fizičkih osoba – obrtnika smatra se:

– ako prijevoznik obavlja javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja ne zadovoljavaju posebne uvjete propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona (članak 13. stavak 6.)

– ako prijevoznik na zahtjev korisnika prijevoza ne učini Opće uvjete prijevoza dostupnima ili ako ih javno ne objavi na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način (članak 32. stavak 6.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 44. stavak 1.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika neadekvatnim vozilom ili bez pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 44. stavak 2.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika bez popisa putnika koji se mora nalaziti u vozilu za vrijeme prijevoza (članak 44. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika a da se u vozilu ne nalazi preslika ugovora (članak 44. stavak 4.)

– ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika tako da prevozi putnike koji nisu upisani u popis putnika (članak 44. stavak 5.)

- ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika bez dozvole u slučaju obavljanja posebnog linijskog prijevoza putnika koji nisu navedeni u popisu putnika u mjestu i iz mjestu u kojima ne postoji organizirani javni linijski prijevoz putnika (članak 44. stavak 9.)
- ako prijevoznik obavlja shuttle prijevoz putnika tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 45. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja shuttle prijevoz putnika vozilima koja nemaju na vidljivom mjestu istaknutu oznaku vrste prijevoza, oznaku relacije na kojoj se prijevoz obavlja, cjenik i vrijeme polaska (članak 45. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja shuttle prijevoz putnika suprotno definiciji shuttle prijevoza iz Članak 4. stavka 1. točke 50. ovoga Zakona (članak 45. stavak 4.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 46. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika neadekvatnim vozilom (članak 46. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika tako da isti sadrži ponovljene elemente linijskog i posebnog linijskog prijevoza i autotaksi prijevoza (članak 46. stavak 3.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika bez pisanog ugovora sklopljenog između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 46. stavak 5.)
- ako prijevoznik obavlja povremeni prijevoz putnika a da se u vozilu ne nalazi nalog za predmetnu vožnju ili drugi odgovarajući dokument ako je povremeni prijevoz putnika reguliran ugovorom kojim je obuhvaćeno više putovanja (članak 46. stavak 7.)
- ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz putnika tako da ukrca putnika i započne prijevoz na području jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za koju nema dozvolu (članak 48. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz, a da u vozilu nema uključen taksimetar ako pruža uslugu putem taksimetra ili ako na vidljivom mjestu u vozilu nema istaknut cjenik (članak 48. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz, a da u vozilu nema uključenu elektroničku aplikaciju iz koje su putniku unaprijed vidljivi maksimalna cijena i planirana ruta putovanja ako pruža uslugu putem aplikacije (članak 48. stavak 4.)
- ako strani prijevoznik obavlja autotaksi prijevoz putnika na teritoriju Republike Hrvatske suprotno odredbama međunarodnog ugovora (članak 49.)
- ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz tako da ga obavlja bez odgovarajuće licencije (članak 50. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz neadekvatnim vozilom (članak 50. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz suprotno voznom redu (članak 50. stavak 3.)

– ako prijevoznik obavlja mikroprijevoz bez ugovora o mikroprijevozu potpisanog između naručitelja prijevoza i prijevoznika (članak 50. stavak 4.)

– ako prijevoznik tranzitni linijski prijevoz putnika preko teritorija Republike Hrvatske obavlja bez dozvole ili suprotno izdanoj dozvoli (članak 65. stavak 1.)

– ako prijevoznik u autobusu nema izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili nema izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojeg glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora o podvozarstvu ovjeren kod javnog bilježnika prilikom obavljanja tranzitnog linijskog prijevoza putnika preko teritorija Republike Hrvatske (članak 65. stavak 2.)

– ako prijevoznik koji obavlja povremeni prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu nema u vozilu pravilno popunjeni putni list (članak 72. stavak 1.)

– ako prijevoznik koristi strane dozvole za prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu tako da ih koristi za vozila za koja nema važeću ovjerenu vjerodostojnu presliku licencijske Zajednice (članak 86. stavak 1.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da se strana dozvola ne nalazi u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza tereta (članak 86. stavak 2.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da nije pravilno popunio dozvolu, odnosno ako je mijenjao podatke unesene u dozvolu (članak 86. stavak 3.)

– ako prijevoznik koristi stranu dozvolu tako da je ne koristi u skladu s njezinom namjenom ili ako je ustupi drugom prijevozniku (članak 86. stavak 4.)

– ako prijevoznik i naručitelj prijevoza ne sklope pisani ugovor o prijevozu sukladno članku 97. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona (članak 97. stavak 6.)

– ako pružatelj kolodvorskih usluga na autobusnom kolodvoru ne objavi informacije o svim voznim redovima autobusa svih prijevoznika koji koriste autobusni kolodvor i ako o istom ne daje informacije i ako ne vrši prodaju voznih karata prijevoznika bez diskriminacije (članak 98. stavak 7.)

– ako djelatnost pružanja kolodvorskih usluga obavlja pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja nije registrirana za obavljanje te djelatnosti, koja nema u vlasništvu ili u zakupu objekt autobusnog kolodvora te koja nema licencijsku za obavljanje te djelatnosti (članak 99. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 1980,00 do 6630,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 1980,00 do 6630,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 1980,00 eura.

Teški prekršaji fizičkih osoba – vozača

Članak 114.

(1) Teškim prekršajem fizičke osobe - vozača smatra se:

- ako vozač u vozilu nema ili ako osobi ovlaštenoj za nadzor ne pokaže suglasnost izdavatelja dozvole za obavljanje podvozarstva (članak 42. stavak 3.)

- ako vozač prijevoznika u javnom linijskom prijevozu putnika postupi tako da ne prihvati i ne preveze svaku osobu uz prihvrat prtljage sukladno odredbama Općih uvjeta prijevoza ili ako ne poštuje vozni red i ostale uvjete iz dozvole, odnosno ugovora o prijevozu ili ako koristi mjesta za zaustavljanje koja nisu predviđena voznim redom ili ako ukrcava ili iskrcava putnike izvan autobusnih kolodvora, putničkih terminala ili autobusnih stajališta koji su određeni voznim redom ili ako osobi ovlaštenoj za nadzor ne pokaže izvod iz licencije za obavljanje unutarnjeg prijevoza ili ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz kao javnu uslugu ili ako u vozilu nema ispravno popunjeni putni radni list u županijskom i međužupanijskom javnom linijskom i posebnom linijskom prijevozu i mikroprijevozu ili ako u vozilu nema primjerak ugovora o podvozarstvu ili ako u vozilu nema primjerak dozvole, ovjerenog voznog reda ili drugog dokumenta na temelju kojeg se obavlja prijevoz putnika u običnoj preslici ili ako nema u vozilu dokaz kojim se dokazuje radni status vozača kod prijevoznika koji obavlja prijevoz ili ako nema u vozilu potvrdu za vozače iz trećih država ako je obveznik njezina posjedovanja (članak 43. stavak 1.)

- ako vozač prijevoznika obavlja shuttle prijevoz putnika ako u vozilu za vrijeme obavljanja shuttle prijevoza nema presliku ugovora i cjenik i dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavaka 6. i 10. ovoga Zakona (članak 45. stavak 3.)

- ako vozač prijevoznika obavlja povremeni prijevoz putnika a da u vozilu nema presliku ugovora o prijevozu i dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavaka 6. i 10. ovoga Zakona (članak 46. stavak 6.)

- ako vozač prijevoznika u vozilu nema ili u slučaju kontrole osobi ovlaštenoj za nadzor ne dokaže ispunjavanje uvjeta kojima se dopušta korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta, odnosno ako nema ugovor o najmu ili ovjerenu presliku ugovora o najmu u kojem su, među ostalim, navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datum sklapanja ugovora, trajanje ugovora te podaci o vozilu ili kada vozač nije najmoprimac, ako se u vozilu ne nalazi ugovor o radu ili ovjerena preslika ugovora o radu u kojem su navedeni podaci o najmoprimcu i vozaču, datum sklapanja ugovora o radu, rok trajanja ugovora o radu ili posljednji obračunski platni listić ili obrazac prijave vozača na zdravstveno i mirovinsko osiguranje (članak 78. stavak 3.)

- ako vozač prijevoznika u slučaju kontrole osobi ovlaštenoj za nadzor ne pokaže teretni list (članak 79. stavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se vozač motornog vozila novčanom kaznom u iznosu od 130,00 do 260,00 eura.

Vrlo teški prekršaji

Članak 115.

(1) Vrlo teškim prekršajem smatra se:

- ako centri za osposobljavanje vozača i ispitni centri obavljaju povjerene im poslove suprotno izdanom rješenju, ovome Zakonu i podzakonskim propisima (članak 11. stavak 8.)
- ako prijevoznik nije stručno osposobljen, odnosno ako nema zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza ili ako nema sklopljen ugovor o obavljanju poslova upravitelja prijevoza s fizičkom osobom koja je stručno osposobljena, odnosno pravnom osobom koja ima zaposlenog stručno osposobljenog upravitelja prijevoza (članak 20. stavak 1.)
- ako prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ne pruža svoje prijevozne usluge svim korisnicima prijevoza bez diskriminacije i pod jednakim uvjetima ili ako ne donese i ne primjenjuje cjenik prijevoznih usluga i ako putnicima ne izdaje vozne karte sukladno cjeniku ili ako obavlja javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu suprotno odredbama ovoga Zakona, potpisanim ugovorima o javnoj usluzi, važećim voznim redovima, važećim dozvolama, važećim cjenicima te Općim uvjetima prijevoza ili ako za vrijeme prijevoza u vozilu nema primjerak dozvole i voznog reda ili drugog odgovarajućeg dokumenta kojim se dokazuje pravo obavljanja prijevoza (ugovor, izvadak iz ugovora i sl.) i po kojima se prijevoz obavlja ili ako za vrijeme prijevoza u vozilu nema ostalu dokumentaciju propisanu odredbama ovoga Zakona ili ako se ne brine za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza ili ako javno, a najmanje na svojim mrežnim (web) stranicama ili na drugi odgovarajući način, ne objavi početak, izmjenu ili prestanak obavljanja prijevoza po određenom voznom redu, liniji odnosno dozvoli (članak 34.)
- ako prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika u županijskom prijevozu ili međužupanijskom prijevozu jednim vozilom održava prijevoz temeljem više od jedne dozvole, odnosno voznog reda, osim u uvjetima kada to dozvoljava razina prijevozne potražnje sukladno odredbama članka 41. stavka 3. ovoga Zakona (članak 41. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem kao poseban oblik prijevoza bez odgovarajuće licencije ili protivno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 16. ovoga Zakona ili ako vozači ne zadovoljavaju uvjete propisane pravilnikom iz članka 33. stavka 9. ovoga Zakona (članak 51. stavak 4.)
- ako prijevoznik obavlja djelatnost iznajmljivanja vozila s vozačem bez odgovarajuće licencije (članak 51. stavak 5.)
- ako prijevoznik obavlja javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu suprotno izdanoj dozvoli i njezinim sastavnim dijelovima (itineraru, cjeniku i voznom redu), bez dozvole ili drugim vozilom osim autobusima (članak 62. stavak 3.)
- ako prijevoznik obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika na području država članica bez dozvole Zajednice ili suprotno toj dozvoli (članak 63. stavak 3.)
- ako prijevoznik obavlja javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu u treće države bez dozvole ili suprotno izdanoj dozvoli i njezinim sastavnim dijelovima (itineraru, cjeniku i voznom redu) (članak 64. stavak 1.)
- ako domaći prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između država članica kao kabotažu, a ne popunjava putni list (članak 68. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja posebni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država bez pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika ili bez dozvole ili drugim vozilima osim autobusima (članak 69. stavak 1.)

- ako prijevoznik obavlja javni prijevoz tereta bez ugovora o prijevozu, suprotno ugovoru o prijevozu ili suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 75.)
- ako strani prijevoznik obavlja prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku ili iz nje bez dozvole (članak 87. stavak 1.)
- ako strani prijevoznik za cijelo vrijeme trajanja vožnje na teritoriju Republike Hrvatske u vozilu nema pravilno popunjenu dozvolu za prijevoz tereta (članak 87. stavak 5.)
- ako strani prijevoznik obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske bez posebne dozvole (članak 90. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja nisu u vlasništvu pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe ili koja nisu uzeta u zakup (članak 93. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a da se dokaz o raspoloživosti vozila za takav prijevoz ne nalazi u vozilu (članak 93. stavak 2.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da vozilom ne upravlja osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba – obrtnik (članak 93. stavak 3.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da se u vozilu ne nalazi dokaz da je osoba koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili je sama fizička osoba (članak 93. stavak 4.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da vozila kojima se obavlja prijevoz za vlastite potrebe nisu označena i opremljena sukladno propisu iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona (članak 93. stavak 5.)
- ako prijevoznik nije prijavio obavljanje prijevoza za vlastite potrebe uredu državne uprave u županiji ili upravnom tijelu Grada Zagreba nadležnom za poslove prometa (članak 93. stavak 6.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe prije izdavanja Prijave prijevoza za vlastite potrebe (članak 93. stavak 8.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe tako da se izvod Prijave prijevoza za vlastite potrebe ne nalazi u vozilu (članak 93. stavak 11.)
- ako prijevoznik obavlja međunarodni prijevoz osoba za vlastite potrebe tako da ne pribavi potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe (članak 94. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz osoba za vlastite potrebe tako da se potvrda o prijavi prijevoza za vlastite potrebe za vrijeme prijevoza ne nalazi u vozilu (članak 94. stavak 3.)
- ako prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika za vlastite potrebe u unutarnjem cestovnom prometu u vozilu nema dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe (članak 94. stavak 6.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz tereta za vlastite potrebe suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 43. ovoga Zakona ili bez ispunjenih dodatnih uvjeta za obavljanje prijevoza tereta za vlastite potrebe (članak 95. stavak 1.)
- ako prijevoznik obavlja prijevoz tereta za vlastite potrebe tako da u vozilu tijekom obavljanja prijevoza nema dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe (članak 95. stavak 2.)
- ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz za vlastite potrebe u unutarnjem ili međunarodnom cestovnom prometu teretnim vozilima najveće dopuštene mase iznad 12 tona (članak 95. stavak 3.)
- ako prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na županijskim, međužupanijskim i međunarodnim linijama u mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor ne koristi taj autobusni kolodvor (članak 100. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 3310,00 do 9290,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 3310,00 do 9290,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3310,00 eura.

Najteži prekršaji

Članak 116.

(1) Najtežim prekršajem smatra se:

- ako domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nije stručno osposobljen (članak 5. stavak 4.)
- ako domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom s obzirom na životnu dob (članak 8. stavak 6.)
- ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu bez licencijske ili ako nije upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza (članak 14. stavak 1.)
- ako autotaksi prijevoznik ne vodi evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz (članak 14. stavak 7.)
- ako autotaksi prijevoznik na zahtjev inspektora cestovnog prometa ili druge osobe ovlaštene za nadzor ne da evidenciju vozila kojima obavlja autotaksi prijevoz na uvid (članak 14. stavak 9.)
- ako autotaksi prijevoznik ne prijavi izdavatelju licencijske promjene u evidenciji u roku od osam dana od dana nastanka promjene (članak 14. stavak 10.)
- ako prijevoznik obavlja djelatnost temeljem izdane licencijske za vrijeme trajanja mjere o privremenoj zabrani obavljanja djelatnosti (članak 26. stavak 6.)
- ako prijevoznik danom pravomoćnosti i izvršnosti rješenja o trajnom ukidanju licencijske ne obustavi obavljanje djelatnosti za koju je licencijska izdana (članak 27. stavak 5.)
- ako pravna ili fizička osoba – obrtnik obavlja djelatnost međunarodnog javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta bez licencijske Zajednice (članak 28. stavak 1.)
- ako prijevoznik povjeri obavljanje prijevoza vozaču iz trećih država kojemu nije izdana potvrda za vozače iz članka 5. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 (članak 30. stavak 4.)

– ako pravna ili fizička osoba – obrtnik ili druga fizička osoba obavlja autotaksi prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu bez licencije ili dozvole ili suprotno definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona (članak 47. stavak 1.)

– ako strani prijevoznik obavlja prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama bez dozvole (članak 71. stavak 1.)

– ako domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije obavljaju izvanredni prijevoz tereta u cestovnom prometu bez dozvole za izvanredni prijevoz (članak 77. stavak 2.)

– ako domaći prijevoznik, strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije obavljaju izvanredni prijevoz tereta tako da se dozvola tijekom prijevoza ne nalazi u vozilu ili ako dozvola nije pravilno popunjena (članak 77. stavak 3.)

– ako prijevoznik Europske unije obavlja kabotažu u prijevozu putnika na području Republike Hrvatske suprotno Uredbi (EZ) br. 1073/2009 (članak 91.)

– ako prijevoznik Europske unije obavlja kabotažu u prijevozu tereta na području Republike Hrvatske suprotno Uredbi (EZ) br. 1072/2009 (članak 92.)

– ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu bez licencije ili ako nije registriran za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu (članak 96. stavak 2.)

– ako pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik obavlja djelatnost pružanja kolodvorskih usluga na teretnim kolodvorima bez licencije (članak 102. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba – domaći prijevoznik, pravna osoba – prijevoznik Europske unije i pravna osoba – strani prijevoznik ili druga pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 4.640,00 do 13.270,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 4.640,00 do 13.270,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 4640,00 eura.